

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 15.

(505.)

Vol. 22.

Thursday,

September 27,

2012

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — satellite416 — zpravy.ca — spravy.ca

Když skončí festival...

Bylo to v neděli těsně před půlnocí, když skončil v promítací síni AGO v Jackman Hall poslední film letošního Mezinárodního filmového festivalu v Torontu. Jelikož se jednalo o vynikající film *V mlze* běloruského režiséra Sergeje Loznicy, který vyrůstal v Kyjevě, kde vystudoval matematiku, a žije v současné době v Berlíně, dá se říci konec dobrý, všechno dobré. To by mohlo tak nějak platit o festivalu, nikoliv o tomto filmu, který byl dobrý, ale konec ve filmu nebyl v žádném případě happy-end.

Z FILMU: V MLZE

Jedná se o tragický příběh Sušenji, který pracuje na železnici a snaží se balancovat své chování, které je na jedné straně vymezené svědomím a na druhé rozumem. Jeho postoj je nenásilný, připomíná Pierra Bezuchova z *Vojny a míru*. Nežene se do partizánských akcí, ale ani nekolaboruje s okupanty. Ví, že po trati, kterou udržuje, jezdí jak vojenské vlaky, tak transporty s vězni. Když dojde k vykojení vlaku, ví, kdo stojí za tím, ale nikoho neprozradí. Vydrží i mučení a odmítne jakoukoliv spolupráci. Je připraven jít na smrt. Vyslychající důstojník mu velice sugestivně dává k podpisu faustovský úpis - podpis k spolupráci. Když to odmítne, oficiálně se dá bleskem usmrtí a řekne: „Ty chceš zemřít hrdinskou smrtí, ale já ti připravím jinou smrt...!“ Roztrhá papír a propustí ho, zatímco všichni ostatní jsou popraveni. Od toho okamžiku je Sušenja prokletý. Nikdo mu nevěří, ani jeho žena. Nemá místo ani u okupantů a partyzáni připravují pomstu.

Jenže Loznica začíná svůj film právě v okamžiku, kdy Sušenju navštíví partyzáni za účelem popravit ho. Sušenja je přijme, nabídne jim vodku a jídlo. Popravu nepřijímá lhostejně, ale s pokorou. Skoro jako vysvobození. Ale ani tato druhá poprava se nekoná. Těsně před ní je vykonavatel Kolja těžce zraněn a Sušenja se snaží ho zachránit. Nese ho na zádech do vesnice, kterou mezitím obsadili vojáci. Při tom je doprovázen Koljovým druhem. Ten je však záhy opustí a Sušenja se snaží vysvětlit, co se stalo, že nikoho nezradil. Kolja však umírá. Přesto Sušenja nese dál jeho mrtvé tělo. Při přechodu přes silnici je zastřelen i druhý partyzán. V této chvíli již není koho zachraňovat. Není nikoho, kdo by uvěřil jeho nevině. Skutečnost i pravda mizí v mlze, z které se ozve poslední výstřel. Film *V mlze* i jeho hlavní hrdina připomínají

VÍTĚZNÝ FILM: CALL GIRL

filmy Andreje Tarkovského z přelomu šedesátých a sedmdesátých let.

Pochopitelně, že tento film v rusko-bělorusko-lotyško-ukrajinsko-německé koprodukci nezískal hlavní cenu ani u diváků a ani u mezinárodní poroty. To se naopak podařilo švédskému filmu *Call Girl* režiséra Mikaela Marcimaina. Druhá polovina sedmdesátých let ve Švédsku je velice často prezentována jako období svobody, liberalizace, nástupu feminismu. Marcimain si zvolil pro svůj příběh skutečnou událost, která vedla k pádu vládnoucí strany. Příběh, kdy politikům byly dodávány nezletilé prostitutky, které rekrutoval

KDYŽ SVÍTÁ

manželský pár z internátů pro mládež bez domova. Vyměnili se vláda, skandál utichl, manželský pár začal po vyšetření případu znovu podnikat... Policista, který se snažil vše vyšetřit zahynul při autonehodě a zdecimovaná oběť *Call girl* je náležitě potrestána.

To se nemůže stát v roce 2012 na předměstí Bělehradu, alespoň ne ve filmu Maji Miloš *Clip*. V něm se dívky ničí samy. Sebedestrukce drogami, sexem, absencí citu na pozadí chátrajícího hlavního města Srbska je pro změnu výpovědí o dnešku. Negace a deprese září i z ostatních filmů vytvořených na území bývalé Jugoslávie. Výjimkou byl srbsko-chorvatský film Gorana Paskaljeviče *When Day Breaks (Ked svane dan - Když svítá)*. Příběh starého profesora hudby, který zjistí, že jeho židovští rodiče zahynuli v koncentračním táboře v Bělehradě. Sám vyrůstal v adoptivní rodině a teprve nyní, když se sám blíží smrti, dostal krabici, kde byl vzkaz od jeho rodičů: objevuje kořeny i pravdu o jejich tragické smrti. Zjišťuje, že na místě koncentračního tábora, kde zahynuly stovky židů a Romů je bláto a neútná periférie. Starý

profesor se rozhodne udělat na tomto místě koncert a pozvat nejlepší hudebníky. Pochopení nalezne však jen u těch, kterých se to týkalo: rabína, operního pěvce, který se uchlastává po rodinné tragédii v devadesátých letech, kdy ztratil syna, u svých rómských žáků. Přestože obětuje jediné, co má a co ho živí - klavír, nikdo z předních hudebníků nepřijde. Přesto dojde ke koncertu a k jakémusi mytickému setkání s jeho rodiči, kteří zemřeli mnohem mladší než je nyní on.

Ke klasickému románu F. M. Dostojevského *Zločin a trest* se vrací kazašský režisér Darežan Omirbajev ve filmu *Student*. Film ukazuje na jedné straně neuvěřitelné bohatství a aroganci mocné oligarchie. Na druhé straně bezmocnost prostých lidí. Student si chce vyzkoušet, jestli je schopen činu. Vražda není kvůli penězům, ale pouhý test sebe sama, jestli je schopen ještě něco udělat.

Ke špičkám východoevropské kinematografie patřil film polského režiséra Andrzeje Jakimowského natočený v klášteře v Lisabonu. Ve filmu hrají až na výjimky pouze slepí herci z celého světa. Dramatický příběh nového učitele, který chce děti naučit, aby se dokázali pohybovat v prostoru bez slepecké hole. Jeho metoda, založená na ostatních smyslech: sluchu, čichu a hmatu, má dodat slepým dětem sebedůvěru.

POLSKÝ FILM IMAGINE

Nový učitel používá při přechodu přes ulici hlavně sluchu. Dokáže rozeznat rychlost i směr pohybu aut. Okraj ulice pozná podle došlapování nohou. Ptáky rozeznává nejen podle zpěvu či letu, ale i podle toho, že vrabec skáče, zatímco jiný druh ptáků chodí. V uzavřeném prostoru se pohybuje podle ozvěny louskání prstů. Vedení ústavu jeho metody odmítne, protože jsou prý nebezpečné, což se prokáže při jednom experimentu, kdy tento učitel spadne do výkopu. Přesto najde tento Angličan německou přítelkyni, která chce jeho metodu používat. Když vedení ústavu zjistí, že je jeho počínání nebezpečné pro svěřence ústavu, zakáže mu další pobyt. Když narychlo odchází, jeho německá přítelkyně ho následuje bez slepecké hole. Učitel je však rychlejší. Cestou se zastaví v oblíbené lisabonské kavárně, kam spolu chodili. I ona se tam zastaví. Oba však sedí u jiného stolu a tak se již nikdy nesetkají. Film připomíná některé filmy Krysztofa Zanussiho. A není divu, že v závěrečných titulcích se objeví i poděkování této polské filmové legendě.

Do tzv. Korejské lidové demokratické republiky nás vtáhl německý film německého tvůrce Marca Wieseho ve filmu *Tábor 14 - absolutně kontrovaná zóna*. Jestliže tušíme pod zdánlivě nevinným názvem státu tvrdou diktaturu, pak tento film ukazuje, že je to ještě mnohem horší, než si myslíme. Film je udělán na základě svědectví devětatletého Šin Dong-hujka, který se v koncentračním táboře narodil a bylo mu souzeno v něm strávit celý život. Protože nikdo z tábora se nikdy nedostane ven. Lidé jsou posíláni do pracovních táborů za sebemenší politický přečin. Stačí, když si třeba udělali cigaretu z novin, ve kterých byl portrét korejského vůdce. Po přemístění do tábora jsou příslušníci rodin od sebe odděleni. Za sebemenší přečin jako krádež, schovávání jídla, sex, či

POKRAČOVÁNÍ NA STR.5

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 21. 10. ve 13 hod.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Středa 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 20. října v 11 hodin.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 20. října v 17 hodin.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 21. října v 11 hodin.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

První poločas posvícení

Z TORONTSKÝCH BOHOSLUŽEB. VELVYSLANEC K. ŽEBRAKOVSKÝ A BISKUP P. ÉSTERKA PŘI SLAVNOSTNÍM OBĚDĚ (VPRAVO).

Letos svatováclavské oslavy v Torontu potrvají prakticky celý týden. Ačkoliv státní svátek bude až v pátek, první část oslav se slavnostním obědem byla letos již v neděli 23. září. Důvodem předčasného oslav bylo sejít katolických duchovních, kteří působí v zahraničí: Do Toronta přijel Bohuslav Švehla, který je již 12 let v Mnichově a pracuje i v dalších městech v Německu. Ten zpestřil skvělý oběd hrou na kytaru a vyprovokoval farníky ke zpěvu lidovek. Z Curychu zde byl Antonín Špaček. Z Valašska pochází i salesián Jaromír Zádřapa. Jeho osud přes Bulharsko dovedl do známého poutního místa na Velehradě v Římě, kde se stará o naše poutníky a představuje jim církevní

historii, která je zde na každém kroku. Z Itálie přijel i Antonín Hráček. Ten se stará spíše o pocesné v jižním Tyrolsku. Z Litoměřic dorazil polský kněz Józef Szediga, který působil před tím v Ústí nad Labem, v Libochovicích a Mladé Boleslavi. Byli přítomni i místní duchovní páter Matzenauer z Burlingtonu a otec Nowicki ze Scarborough. Další dva kněží dorazí v průběhu tohoto týdne.

Kázání během dopoledních bohoslužeb měl biskup Petr Esterka, který má diecési na třech místech v Kalifornii: v Los Angeles, San Francisku a San Diegu. Text kázání byl založen na Knize Moudrosti, první Petrově epištola a hlavně pak na čtení z Matoušova

evangelia 16, 24-26: Tento text zní v kralickém překladu takto: *Tedy řekl Ježíš učedníkům svým: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne. Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezně ji. Nebo co jest platno člověku, by všecken svět získal, své pak duši uškodil? Aneb kterou dá člověk odměnu za duši svou? Nový ekumenický překlad používá místo výrazu duši slovo život, což bylo použito i během bohoslužeb. Biskup Esterka se vrátil k prarodičům sv. Václava k Bořivojovi a Ludmile, kteří měli vliv na mladého knížete Václava, narozdíl od jeho bratra Boleslava, který ho nechal zavraždit. Václav prosazoval jiné hodnoty než které byly v pohanském světě kolem něho. Stal se členem společenství. Nešlo mu o to, aby se zlepšila jeho situace, ale pečoval o chudé a sociálně slabé. Pro nás to znamená, že nejde pouze o naši rodinu, ale i o slabší kolem nás. Jde o to, abychom milovali své bližní i toho, kdo nám nepřeje. Václavův postoj měl vliv právě na jeho bratra*

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

V. J. VOSTŘEZ - 90

Boleslava I., který se změnil a v křesťanském duchu vychovával své děti a díky jim přišlo i křesťanství z Čech i do Polska. O to jde i v politickém životě, i třeba v následujících prezidentských volbách, jestli dáme přednost tomu, abychom se měli lépe my sami, nebo aby se prosadily změny k lepšímu ve společnosti.

Na závěr bohoslužeb byly předány medaile za práci ve farnosti sv. Václava. Zdeně Tmejové, Vlastě Waldaufové, Marii Mihaljakové, Janu Matějovičovi Václavu Vostřezovi, který oslaví tento týden devadesáté narozeniny a v nepřítomnosti Vladimíru Kavanovi.

Na posvícení byli přítomni i český velvyslanec v Kanadě Karel Žebrakovský s manželkou a torontský konsul Petr Pospíšil.

Druhá část oslav se bude konat tuto sobotu 29. září, kdy po mši v 18 hodin bude v hale kostela vinobraní.

abe-foto: M. Gabánková

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

- 27.9. (čt) 14:30
Vzpomínka na Josefa Škvoreckého
Hart House
University of Toronto

28. 9. (pá) 11:00
Vztyčení české vlajky před ontarijským
parlamentem

- 29.9. (so) 10:00
Deň otvorených dverí
Park Koliba
1720 Brabertown Rd., Mississauga

- 29.9. (so) 19:00
Vinobraní s taneční zábavou
Soundscape Music
Míro Letko a jeho přátelé
496 Gladstone Ave.

30. 9. (ne) 17:00
Ján Vaculík
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

6. 10. so - 18:00
Kačacie hody
Reštauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
Patrik Severa 905/781-9374
alebo Jan Kosiba 905/812-5503

13. 10. (so) 17:00
Slovenské bravčové hody
Park Koliba
1720 Brabertown Rd., Mississauga

20. 10. so - 18:00
Kačacie hody
Reštauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
Patrik Severa 905/781-9374
alebo Jan Kosiba 905/812-5503

26. 10. pá 19:00
Lavina
Disco - DJ Pipas Pipasovič
Halloween Party 2012
Unit # 12 - 505 Quensway E.
Mississauga

- 26.10. (pá) 20:00
27. (so) 16:00 a 20:00
28. 10. (ne) 16:00
Malostranské povídky
Představení je věnováno 94. výročí vzniku
Československa
Nové divadlo
Burnhamthorpe Library Theatre
1350 Burnhamthorpe R. E.
nebo 3650 Dixie Rd. Mississauga

- 4.11. (ne)
Zemlinský kvartet
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

- 14.-27. 11.
Festival evropského filmu
The Royal Cinema
608 College St.

2013
27. 1. (ne) 17:00
Iain Scott a Jiří Bělohávek
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
24. 9. 2012 v 6:00
Příští číslo vyjde:
11. 10. 2012
Uzávěrka: 4. 10. 2012**

Vzpomínka na Josefa Škvoreckého

**se koná ve čtvrtek 27.9. 2012 ve 14:30 hod.
Na Torontské univerzitě v Hart House
7 Hart House Circle, Toronto, ON M5S 3H3**

Oslava dne české státnosti 28.9.2012

09.09.2012 / 15:31

Generální konzulát České republiky v Torontu si dovozuje pozvat všechny přátele České republiky na oslavu dne české státnosti 28. září 2012. U příležitosti státního svátku bude slavnostně vztyčena vlajka u ontarijského parlamentu. Ceremoniál se uskuteční v pátek, 28. září 2012 v 11 hodin.

Nokturna v městě

**začínají svou 12. sezónu 30. září 2012
v kostele sv. Václava
496 Gladstone Ave.**

**Na programu budou arie
z Prodané nevěsty, Rusalky a
dalších oper
v přednesu člena Kanadské
operní společnosti
Jána Vaculíka.**

Začátek je v 17 hodin.

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982

luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-

2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martinec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Financial

Kursovňí lístek

100 Kč 5,12 CDN \$

1 CDN \$ 19,55 Kč

1 EUR 1,27 CDN \$

1 CND \$ 0,79 EURO

1 US \$ 0,98 CDN \$

1 CND \$ 1,03 US \$

Universal Currency Converter - 19. 9. 2012

1 CDN \$ 19,54 Kč

1 EURO 24,84 Kč

1 US \$ 19,03 Kč

CNB - 19. 9. 2012

SVATOVÁCLAVSKÉ OSLAVY V TORONTU

SOBOTA 29. ZÁŘÍ 2012

OD 19. HODIN
VINOBRANÍ

&
TANEČNÍ ZÁBAVA

Mše svatá v 18.00 hod.

K tanci i poslechu hraje

Soundscape Music
Miro Letko a jeho přátelé

Vstupné \$20.00

Možnost zakoupení večere

vstupenky na zábavu: paní Dana - 416-538-2468

O jednom dobrodružství na hranici a socialistickém celníkovi

Ochlupená ruka zajela do dámské kabelky a její prsty jako právě vyrušení hadi vklouzávaly do všech možných záhybů a kapsiček. S nefalšovanou elegancí kapsáře. Ovšem bez nervozity. Beze spěchu. Jako by si tak počínala denně. Jako by to byl její nejpřirozenější pohyb. I sám její majitel zůstával klidný. Jeho soustředěný výraz nerušily ani ustrašené pohledy svědků z vlakového kupé mířícího k západní hranici. Ba ani žádný vnitřní stud, žádné zábrany. Zkrátka profesionál, který si je vědom svých kvalit, své příslušnosti ke kastě nedotknutelných.

Konečně. V čelistech jeho překvapivě ohebných prstů se zmítala kořist: úzká rulička papíru, kterou teď, v okamžiku vrcholícího napětí, se stěží skrývanou lačností rozmotával.

Na původně nehybné tváři hráče pokeru se objevily drobné změny. Pět párů očí, jenž ji sledovalo, by tak z ní při pozornějším prozkoumání odlesku zornic a jemné mimiky mohlo vyčíst víc. Snad radost z úspěchu či škodolibost, snad pocit převahy, moci, možná kompenzaci nějakých osobních komplexů.

„Kde na to vezmete peníze?“ osopil se na cestující ženu. Přitom třepetal dlouhým seznamem položek, na kterém nechyběly léky, kosmetika a drobné módní oblečení.

„Jedu k mamince, tak ...“

Odpověď čekal, i proto ho nemohla uspokojit. A pak, měl své bohaté zkušenosti. Bože, jak jsou ti lidé hloupi. Jak je podceňují. Je, reprezentanty státu v první linii. Ano, kdysi byli opovrhováni, vyloučeni ze slušné společnosti, ale teď ... Už jen uniforma mu dávala za pravdu. Je zástupcem Československé socialistické republiky, je potažmo ve službě celého socialistického tábora. Je prvním a posledním úředníkem, se kterým se cestující při překročení hranice a při výjezdu ze země setkává. Ano, jeho nekompromisní odráží samotný pokrokový charakter našeho zřízení.

Ale to jen jedna stránka jeho poslání. Další, daleko nejznámější, neboť přímo spojovaná s povoláním celníka, je vybírání celních poplatků a odhalování k celnímu řízení nepřihlášených převážených věcí. A tady se projevuje jeho bystrost, inteligence a letité zkušenosti s nejrůznějšími triky a úskoky. Bez zaváhání tak ukáže prstem na potíci se pasažérku s třemi vrstvami svetříků, neunikne mu dáma v údajně obnošeném kožichu ani drahé boty maskované vrstvou pouličního prachu. Na všechno tohle má čuch. Krom toho je prvotřídní zbožiznalec, a tudíž mu nedělá žádnou potíž označit věci, jejichž hodnota překračuje bezcelní limit 300,- Kčs. Někdy přimhouří oko, ale běda tomu, kdo se mu znelíbí. Každého dokáže dostat. Za džiny, za tranzistorák, gramofonové desky, ... U cestujících opouštějících republiku zas nachází hlavně utajené broušené sklo, alkohol a starožitnosti.

„Tohle je váš kabát?“ - otázka byla spíše formální. Celní úředník již šacoval kapsy a prozkoumával podšívku oděvu. Na řadu přišel kufr, pak dozlátova upečená bábovka. Bez sebemenšího zaváhání jí těma svýma chlupatýma rukama „rozporcoval“ na tisíce kusů, kousků a drobčků.

„To snad nemůžete ...“ špitla nesměle cestující.

„To byste se paní divila, co všechno můžu,“ osekl arogantně úředník, načež se vrátil ke kabelce. V tu chvíli byla dnem vzhůru. Obsah se s cinkotem vysypal na prázdné sedadlo. Rtěnka, zrcátko, brýle, ... intimní dámské propriety.

„A co je tohle?!“ temně pronesl celník a v ruce vítězoslavně třímal západoněmeckou bankovku v hodnotě bratru sto DM.

„Vemte si všechny věci. Půjdete se mnou se na stanici. Okamžitě!“ Tento rezolutní příkaz nepřipouštěl sebemenší protest. Cestující však přesto naznačila, že by nalezenou sumu i oželela, jen aby mohla pokračovat k cestě.

„Řekl jsem vystoupit! Víte, že vás můžu dát do záznamu?! Pak už se se svými příbuznými můžete rozloučit nadobro,“ použil celník další vysoce účinné zbraně vůči byt' i jen minimálnímu náznaku odporu.

Byl si vědom moci svého postavení. On, řadový celník, může rozhodovat o osudech lidí. Ano, jeho odpovědnost je obrovská. Vždyť kromě tradiční celní agendy je pověřen ještě další nesmírně důležitou funkcí, a to přímo ochranou státní hranice. Zajištěním, aby do republiky neproniklo ani smítko čehokoliv ideologicky závadného. Nejde jen o zachycení protisocialistických tiskovin a nevhodných spotřebních předmětů, které narušují vkus a morálku socialistického člověka a propagují západní způsoby života. Jde rovněž o to, aby se zachytil i onen nehmotný kontraband. Že je to nemožné? Kdepak. Dobrý celník musí být i dobrý psycholog. Ale socialistický celník musí, kromě umění číst myšlenky příležitostných a ostřílených pašeráků, dokázat odhalit narušené myšlení ideologické. A jak? - Je tu od toho, aby vhodnými jizlivými a sarkastickými poznámkami vyprovokoval tyto potencionální nositele antisocialistických názorů. A k tomu je právě návrat z pobytu v kapitalistické cizině, kde tyto občane snadno podlehnou nejrůznějším pozlátkům, ta nevhodnější chvíle.

„Nezákonným vlastnictvím zahraničních valut a pokusem o jejich nelegální vyvezení za hranice ČSSR jste porušila celní a devizové předpisy Československé socialistické republiky. Nyní vám bude provedena osobní prohlídka a následně s váni sepíšeme protokol. Zajištěné valuty propadají ve prospěch státu.“

Okamžité rozhodnutí proti kterému se odvolat by představovalo provokaci. Cestující do protokolu z pochopitelných důvodů také neuvedla, že onu sumu sto DM obdržela od jisté známé, která ji oslovila, když se dozvěděla o její cestě na Západ. A odmítnout prosby třeba právě na obstarání zahraničních léků bylo těžké. Takže oficiální verze zněla, že obnos je původem od matky provinilé osoby. Úřední strana se s vysvětlením spokojila, a jelikož při osobní prohlídce nic nezákonného již dále neobjevila, laskavě zadržanou propustila.

Poslední vagon vlaku s vyděšenými spolucestujícími samozřejmě již dávno zmizel z obzoru a z dosahu moci socialistické celní správy.

A ti šťastnější spolucestující? Inu jako vždy na tomto nejistotu, obavy a strach nahánějícím přejezdu mezi dvěma světy. Ihned jakmile se přesvědčili, že železnou oponu mají za zády, zázračně ožili. Rozpovídali se, otevřeli navzájem, zkrátka objevili v sobě svobodného člověka bez bázně a ponížení.

miroslav petr ©- září 2012

Nové divadlo v Torontě uvádí
hudební komedii na motivy z díla Jana Nerudy

Malostranské povídky

Podle Rudolfa Piskáčka
upravila pro Nové divadlo
Brigita Hamvašová
Režie: Jana Fabiánová

Pátek
26. října 2012
20:00 hodin

Sobota
27. října 2012
16:00 a 20:00 hodin

Neděle
28. října 2012
16:00 hodin

Rezervace: (416) 463 - 3182 • nove.divadlo@gmail.com

Burnhamthorpe Library Theatre, jihozápadní roh Dixie & Burnhamthorpe
1350 Burnhamthorpe Rd. East - nebo - 3650 Dixie Rd., Mississauga
Vjezd na parkoviště z Dixie. Parkování zdarma!

Představení je věnováno 94. výročí vzniku samostatného Československa

Když skončí festival...

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

pokus o útek je trest smrti. Trest smrti je i za neohlášení jakéhokoliv přečinu. Stane se, že jsou popraveny nebo utlučeny i osmileté děti. V táborech se spí na betonové podlaze. Veřejné popravky jsou povinné a jsou zároveň jedinou zábavou vězňů. Šinův otec dostal jeho matku odměnou za dobrou práci. Měl ještě staršího bratra, na kterého žárlil, protože ho matka měla radši. Děti chodí do školy, kde

CAMP 14...

jsou týráni sadistickými učiteli, těm také musí nahlásit všechny přestupky rodičů.

Jednou, když Šinovi bylo čtrnáct let, se stalo, že jeho bratr nešel do práce a on zaslechl pod okny jeho rozhovor s matkou. Otočil se, běžel do školy a nahlásil to učitel. Druhý den byla celá rodina zatčena. Šin byl šest měsíců mučen. Propustili ho v den popravky jeho matky a bratra, na kterou se spolu s otcem museli jít podívat.

Kolem roku 2005 do tábora začali přicházet noví vězni a vyprávěli, jak to vypadá za hranicemi lágru. O tom mladý muž neměl ani ponětí. Slyšel o dostatku jídla, o mase. Svoboda ho celkem nezajímala. Proto se rozhodl se svým komplicem utéct. Toho však zabil elektrický proud, který byl v drátech kolem lágru. Paradoxně však spadl na dráty, takže se vytvořil prostor, kterým bylo možno prolézt.

Šin se později skrýval v severní části země a v zimě, když byla zamrzlá řeka, která odděluje KLDK od Číny, utekl přes Čínu do Jižní Koreje, kde teď žije a cestuje po světě. Jeho svědectví je potvrzeno dvěma severokorejskými defektory, kteří pracovali jako dozorcí v lágrech. Film je doplněn působivou animací některými propašovanými dokumentárními záběry. Překvapení je v závěru filmu, kdy Šin říká, že se chce vrátit domů, to jest do Severní Koreje (nikoliv do lágru). „Tam nikdo nepoznal nejistotu, nespáchal sebevraždu, jako zde v Jižní Koreji, kde jsou sebevraždy na denním pořádku.“ Nostalgie po komunismu se může objevit i v uprchlících ze Severní Koreje.

Zcela odlišný dokument byl švýcarsko-rakousko-německý *More than Honey (Více než med)*. Začíná kdesi ve švýcarských Alpách, kde se ještě pěstují včely a kde horské masivy brání migraci včel. Film si klade otázku, proč včely na celém světě vymírají a dovídáme se mnoho podrobností ze života včel. Tuto skutečnost nelze vidět pouze v jedné příčině, ale je to celý komplex skutečností. V Číně to bylo například období kulturní revoluce, kdy veliký kormidelník Mao přikázal vyhubit vrbce, protože připravují zeměděle o úrodu. Výsledkem bylo, že se přemnožil hmyz, který byl včelám nepřátelský, takže dnes v Číně pracně dělníci opylovávají stromy. Dalším nepřítelem včel jsou jedovaté postřiky. Ve

Spojených státech jsou to velké plantáže, kam se doveze značné množství včel. Když skončí období, kdy kvetou mandlovníky, včely jsou převezeny na jiná místa v Americe. Tento způsob života znamená stres pro včelstva a jejich vymírání. Dalším faktorem jsou antibiotika, bez kterých již dnes choulolistivé včely nemohou přežít. Albert Einstein prohlásil, že jestliže vyhytnou včely, pak člověk bude následovat čtyři roky po nich. V druhé polovině dvacátého století se pokusili v Brazílii poblíž Sao Paula zkřížit africké včely s domácími včelami. Při tom jim uletělo několik rojů a zabijácké (afrikanizované) včely se začaly šířit do Střední a Severní Ameriky. Během doby však ztratily poněkud na své agresivitě a při opylování jsou neuvěřitelně výkonné. Na rozdíl od evropských včel však nedávají mnoho medu, ale jsou velmi odolné. Mnozí včelaři však v nich vidí naději, že by mohly suplovat při opylování evropské včely. Med však bude stále vzácnější surovinou.

Před festivalem jsem si hodně sliboval od rumunského filmu *Beyond the Hills (Za kopci)* režiséra Christiana Mungiu. Film dostal ocenění za nejlepší scénář letos v Cannes. Film vznikl v době od listopadu 2011 do února 2012. Má se jednat o skutečný příběh, kdy v Moldavsku zemřela na následky exorcistického rituálu mladá jeptiška. Tento film je nominován na Oscara a nedivil bych se, kdyby získal i další ocenění. Pro mne osobně byl však neuvěřitelným zklamáním. Nikoliv kvůli působivé atmosféře či hereckým výkonům, ale právě kvůli scénáři. Přestože si nedělám iluze o rumunské pravoslavné církvi, ve filmu je prezentována jako instituce z druhé poloviny 17. století. Víra je nahrazena pověrou. Ani jedna teologická diskuse, ale pouze poslušnost popovi, který naprosto diktátorsky ovládá klášter. Uvědomuji si problémy církve, která se mnohdy uzavírá světu, tento film mi však připomínal latinou proticírkevní propagandu z poloviny minulého století. Ano jistě, stávají se tragické události v psychiatrických léčebnách, v nemocnicích, v domovech důchodců a i v kláštrech. Mohou být na vedoucích místech nekompetentní lidé, ale nelze generalizovat, že je to běžné a normální.

Shodou okolností jsem o dvacet čtyři hodin později viděl další film o životě v klášteře: francouzský film z roku 2010 *Lidé a bozi (Des hommes et des diex)* režisovaný Xavierem Beauvois. Je zde zachycen život *Řádu cisterciáků přísné observance* čili trapistů, kteří modlitby, zpěv, duchovní četbu, a bohoslužby prokládají manuální prací. I tento film byl oceněn v Cannes *Grand Prix*, což je druhé největší ocenění. Příběh se odehrává v odlehle oblasti Alžírsko v Tibhrine, kde mniši žijí v harmonii s muslimským obyvatelstvem. Přestože v zemi řádí v roce 1996 občanská válka, mniši odmítnou ochranu armádu a dokáží jednat i s teroristy. Rozhovory se týkají otázek násilí a nenásilí, smyslu lidské existence. Členové řádu se snaží pochopit své okolí a to jim je za to vděčné. Tuto svou snahu sedm z devíti mnišů zaplatí životem. Přestože film získal řadu mezinárodních ocenění a byl nominován za Francii na Oscara jako nejlepší francouzský film, nedostal se do užší nominace.

V této záplavě filmů byl zklamáním český film Jana Hřebejka *Svatá čtveřice*. Nepotkal

jsem nikoho, kdo by film chválil nebo kdo by byl filmem nadšen. Pokusil jsem se na filmu nalézt určité pozitivní hodnoty. Nalezl jsem tři: Zlaté české ruce stále existují - dva čeští montéři dokázali opravit kombinačkami hurikánem zničenou energetickou síť na malém ostrově v Karibiku. Když se vrátili domů, zjistili, že erotický čtyřlístek nějak nefunguje a jeden z nich to okomentoval slovy: „Asi jsme něco někde zvorali!“ a mládež je morálnější než jejich rodiče a ti jsou zase morálnější než prarodiče. Myslím, že tato zjištění letos nebudou stačit ani na širší nominaci pro oskarové klání.

Česko spolu se Švédskem se podílelo na vynikajícím filmu dánského režiséra Nikolaje Arcela *Královská aféra*. Některé sekvence

REŽISÉR NIKOLAJ ARCEL

filmu byly nafilmované v Praze a Kroměříži. Příběh pološíleného dánského krále Kristiána VII. a jeho mladičké manželky Karolíny Matyldy z druhé poloviny 18. století je v Dánsku v učebnicích dějepisu, jak vysvětlil režisér po promítání filmu. Zápletku s německým doktorem Johanem Struenseem chtělo zfilmovat již několik tvůrců, ale teprve tomuto čtyřicetiletému režisérovi se to podařilo. Dvorní lékař byl však také vynikajícím psychologem a dokázal divokého panovníka zkrátit a přinutit k reformám. Zápletku s královnou je tragická a stojí ho život. Film svým pojetím trochu připomíná Formanova *Amadea*. Odehrává se v době, kdy u nás vládla Marie Terezie a Josef II. Podobně jako u nás i v Dánsku nastalo období, kdy většina reforem Josefa II. byla zrušena, ale v Dánsku změny dokončil Kristiánův syn Frederik, který vládl 55 let. Ne vše, co se odehrává ve filmu je historickou skutečností, ale totéž platí i o Formanově *Amadeovi*. Film byl v Torontu v kategorii *Gala představení* a je pravděpodobné, že se dostane do kanadských kin. Pokud by získal Oscara, vůbec bych se nedivil ani nezlobil, ale na to je asi příliš konzervativní.

Aleš Březina

Translations

EVA MESTICOVÁ

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

**Prodám pěkný družstevní ateliér
vhodný k delšímu pobytu v ČR**

Centrum Prahy na rozhraní Vinohrad a Žižkova,
50 m od nám. Jiřího z Poděbrad (metro A).

Měsíční poplatky 1410 Kč bez elektřiny.

Cena k jednání, fotky a podrobnosti viz uvedené odkazy:

[http://www.dumrealit.cz/
detail/274334-prodej-ateliero-11-v-dv-35-6-m2-blodkova-ul-praha-3-zizkov](http://www.dumrealit.cz/detail/274334-prodej-ateliero-11-v-dv-35-6-m2-blodkova-ul-praha-3-zizkov)

[http://www.dumrealit.cz/
detail/274075-prodej-ateliero-36-m2-dv-blodkova-praha-3](http://www.dumrealit.cz/detail/274075-prodej-ateliero-36-m2-dv-blodkova-praha-3)

[detail/274075-prodej-ateliero-36-m2-dv-blodkova-praha-3](http://www.dumrealit.cz/detail/274075-prodej-ateliero-36-m2-dv-blodkova-praha-3)

V případě zájmu prosím kontaktujte majitele:

Jan Hrabina

(011-420) 775 285 709

hombre@hombre.cz

případně přímo realitní kancelář.

KRÁLOVSKÁ AFÉRA

H. Gordon Skilling - historik a disident

Koncem května se v Praze konalo symposium "Dílo H. Gordona Skillinga ve světle současného výzkumu". Jeho hlavním organizátorem byl profesor Vilém Prečan z Československého dokumentačního střediska. Shromážděné oslovili ministr zahraničních věcí České republiky, Karel Schwarzenberg a kanadská velvyslankyně v České republice, Valerie Raymond. Této akademické konferenci se zúčastnila i skupina z Toronta - vedle delegace Torontské univerzity i Georgina Steinský-Schwartz, jedna ze sponzorů konference. Několik pohledů na tohoto významného kanadského historika:

VILÉM PREČAN: Profesor Torontské university, H. Gordon Skilling, je mnohými na české straně považován za osobnost pro Čechy a Slovaky stejně významnou jakou byl například R. W. Seton-Watson (Samuel Abrahám ve své přednášce připomněl, že to byl Seton-Watson, který Skillingovi v roce 1936 doporučil, aby navštívil Československo). Jeden z důvodů pro tuto zaslouženou kanonizaci Gordona Skillinga uvedl ve své úvodní poznámce prof. Prečan: „Byli jsme“ (k uspořádání této konference) „vedeni nejen pocitem vděčnosti a uznáním příspěvku tohoto velkého muže v pochopení minulosti země, v které žijeme, a za knihy, jichž prostřednictvím se svět učil, a učí, poznávat naši zemi v rozsahu nad naše možnosti“ (jako na příklad 68, *Czechoslovakia's Interrupted Revolution*),“ také za jeho příspěvek v úsilí o znovuzískání svobody, které se dnes těšíme. Zabývat se životem a dílem Gordona Skillinga znamená zabývat se historickou pamětí české společnosti. Hodně z toho, co se v této zemi a jinde ve světě během půl století v nesvobodě stalo, bylo současníkům utajeno.“

Vilém Prečan se nezabýval pouze minulostí. Svěřil se i se svým snem o budoucnosti: „Po tucty roků byla na Škole slovanských a východních studií (dříve část Londýnské univerzity, nyní Univerzity College London) Masarykova stolice. Byla to první a poslední stolice toho druhu; od té doby nic takového v české historické vědě nebylo. Je snadné si představit, jak velký význam pro vzbuzení zájmu o historii naší země by měla Skillingova stolice české a československé historie na Torontské univerzitě. Stolice pravidelně okupovaná, řekněme po tři roky, českým historikem, by byla institucí, která by nepochybně přilákala i severoamerické studenty. Každý rok několik seminářů, které by byly zakončeny titulem B.A. nebo M.A. či dokonce Ph.D. za úspěšnou publikaci. Je to příliš ctižádostivý cíl? Utopistický?“

I příliš ctižádostivé a utopistické sny se někdy splní...

Gordon Skilling byl nepochybně velkým historikem. Byl také disidentem. Účinně oddělit tyto dvě role nemůže být snadné. Gordonu Skillingovi se to zřejmě podařilo. Byl totiž disidentem dvakrát.

ROBERT E. JOHNSON: O jeho prvním disidentství na konferenci přednášel profesor emeritus Torontské university, Robert E. Johnson (který, mimochodem, má nemalé zásluhy o všecko československé, co se na UofT v posledním půl století stalo a také o to, že se mu do Toronta podařilo převést část Stalinova archivu; a kromě toho píše vysoce hodnocené filozofické verše.)

„Gordon Skilling žil ve Spojených státech značnou část čtyřicátých a padesátých let, během kterých přednášel na University of Wisconsin a Dartmouth College, vedle odborné asistentury na Kolumbijské univerzitě. Navíc občas pracoval pro Kanadský rozhlas jako korespondent ze Spojených národů.

Jako mnoho členů jeho akademické generace zastával názory, které v mnoha případech byly nalevo od většinového amerického veřejného mínění. Jako vysokoškolák v Kanadě byl přitahován socialismem a *Cooperative Commonwealth Federation*. Během studií ve Velké Británii vstoupil v roce 1937 (období nástupu fašismu ve Španělsku) do britské komunistické strany a byl krátkou dobu jejím členem.

Za druhé světové války podporoval Komitét sovětsko-amerického přátelství a naléhal, aby USA a Británie otevřely druhou frontu proti Německu. Od roku 1946 do roku 1948 kritizoval prohlubující se rozpory mezi Východem a Západem a podporoval argumenty Henry Wallace a Progresivní strany.“

Profesor Johnson se ve své znamenité přednášce podrobně zabývá spisem FBI 1954-55 (údobí poznamenané masivním vlivem senátora Josepha McCarthyho, jmenovaného senátem ovládaným republikánskou stranou, předsedou Stálého výboru pro vyšetřování - jeden z mých nezapomenutelných televizních okamžiků je soudní souboj McCarthyho s už nemlady, zdánlivě neškodným, skoro pokorným, venkovským vyhlížejícím advokátem - myslím, že se jmenoval Welsh - zastupujícím ministra armády, Roberta T. Stevense. Souboj skončil Welshovým jedinečným vítězstvím. Ten okamžik ve mně posílil víru, že pravda nakonec vítězí). FBI spis má 62 stránek (fotokopie) a obsahuje data z předešlých 10 až 15 roků. Zájem FBI byl vyvolán hlášením informátora ze sovětského vyslanectví u Spojených národů v listopadu 1954, že vyslanectví obdrželo pozvání od profesorů Skillinga a Louis Menanda III. z Dartmouth College pro Andreje Vyšinského, tehdy stálého sovětského zástupce u Spojených národů, aby se setkal se studenty, kteří OSN navštíví (k podobné návštěvě zřejmě došlo i v předešlém roce). Ke schůzce nedošlo - Vyšinskij zemřel téhož roku 22. listopadu. Spis zaznamenává různé - většinou levicové organizace, s kterými Skilling spolupracoval a akce, kterých se zúčastnil. Bylo jich hodně - Skilling byl mužem značného sebevědomí a obrovské energie, posílené vášní měnit svět. A něco ho to stálo, mimo jiné stálou pozici na University of Wisconsin. Prof. Johnson shrnuje svoji podrobnou třináctistránkovou studii spisu FBI i dostupných pramenů v jednom odstavci: „FBI, v sledování aktivit různých levicových organizací, shromáždilo řadu dokumentů, v nichž se objevuje jméno Gordona Skillinga. Všechny se týkají veřejných aktivit - projevy, členství, obhajoby, asociace. Skilling, jako

vědce i jako učitel, vyjádřil svůj názor na mnoho sporných otázek, zaujal nepopulární stanovisko v řadě případů - včetně, a to je nutno říct - témat, na které později svůj názor drasticky změnil. Stýkal se se skupinami, které, v té době nebo později, byly charakterizovány jako komunisticky orientované nebo komunisty kontrolované, ale FBI nenašla důkaz, že byl členem Komunistické strany (zřejmě myšlena Komunistická strana USA či Kanady). Skilling byl (viz shora) asi rok členem britské Komunistické strany. V zájmu poctivějšího pohledu na tehdejší dobu ocitují, jak ji viděl Johnson sám: „V jiných momentech v dějinách USA, toto (míněno Skillingovo) chování by nikomu nepřineslo podstatné riziko, ale v pozdních čtyřicátých a padesátých letech univerzitní fakultní sbory byly vystaveny zvlášť přísnému zkoumání právě v tomto druhu činnosti: podpis na žádosti, účast na schůzi levicové skupiny, jméno na seznamu. Těch, kteří ztratili zaměstnání a zjistili, že je nikdo nezaměstná, bylo poměrně hodně.“

MILAN ŠIMEČKA: O Skillingově disidentství se zmiňuje ve své pozoruhodné zprávě *K jeho sedmdesátým narozeninám* i Milan Šimečka. (Musím se všem autorům, citovaným v tomto článku omluvit: pracuji s anglickými texty jejich příspěvků a nedovedu posoudit, jak moc se můj český překlad rozchází s originály.) Šimečka píše, že Skilling se nakazil disentem a stal se součástí československého intelektuálního ghetta... V mém chápání Skillingova života jde o disidentství číslo dvě. V tom prvním, popsaném profesorem Johnsonem, se Skilling citově (i když ne jako historik, kde se snažil být přísně objektivní) ztotožnil (snad trochu jako G. B. Shaw) se sovětskou vizí světa. Ještě 16. prosince 1946 (po Churchillově Fultonském projevu), byl (jak ve své přednášce uvádí prof. Johnson) jedním ze signatářů prohlášení, v němž se říká: „Jsme znepokojeni všeobecným přijetím názoru, že válka s Ruskem je pravděpodobná. Odmítáme tento názor a zamítáme návrh na vojenské spojenectví Spojených států a Velké Británie, prosazované Winstonem Churchillem... Sovětský svaz má přirozeně zájmy, z bezpečnostních důvodů, v sousedních oblastech jako Východní Evropa a Asie, stejně jako Spojené státy mají v západní polokouli.“

Nevím, kdy Skillingovo prosovětské *disidentství* přešlo v pročeskoslovenské a tím v podstatě protisovětské.

PETR BLAŽEK: Tímto druhým disidentstvím se ve své přednášce zabývá Petr Blažek: „Gordon Skilling navštívil komunistické Československo celkem sedmkrát. Prvně v létě 1948 (jen několik měsíců po puči). Naposled v dubnu 1987. Mezitím v letech 1950, 1958 (dvakrát), 1961, 1962, 1967, 1968 (dvakrát), 1984 a 1987.“

„Dvě zajímavé sbírky o těchto návštěvách jsou uchovány v archivu Státní bezpečnosti v Praze.“ Zajímavý je vlastně jen jeden. Ten první byl založen pravděpodobně jako *běžná kontrola* turistů, který Československo častěji navštívil.

„K obratu došlo v září 1961, když StB zachytilo Skillingův dopis Kanadskému konzulu v Praze, v kterém se Skilling zmiňuje o svých rozhovorech s vyššími státními úředníky na kanadském ministerstvu zahraničních věcí v souvislosti s jeho plánovaným ročním pobytem ve Vídni s možnými cestami do sovětského bloku. Výsledkem byla akce StB nazvaná *Profesor*, při které byl Skilling sledován během jeho československého pobytu v dubnu 1962.“ Agenti tajné policie sledovali jeho přátele ještě před jeho příjezdem, mezi nimi Zdeňka Rudingeru, Alenu Maxovou a Fedoru Ballo. Podle hlášení agentky, která pracovala jako recepční v *Hotelu Morava*, kde Skilling během svého pobytu bydlel, agenti zřejmě nainstalovali odposlouchávací zařízení v sousedních pokojích. Mezi Skillingovými návštěvníky byli Rudingerovi, Polišenští, Haningerovi, Millnerovi a Alfonz Bednár. Skilling byl podezírán ze špionáže, agenti důkazy neobjevili. Potom zájem o Skillinga usnul a byl obnoven v létě 1975 na základě informací agenta StB s krycím jménem *Václav*, s kterým se Skilling setkal několikrát v červenci téhož roku. *Václav* byl historik Václav Kotyk, s kterým se Skilling seznámil v šedesátých letech a ke kterému měl naprostou důvěru. Jenomže mezitím přišlo a odešlo *Pražské jaro*, strana začala čistky, Kotyk byl ze strany vyloučen a přinucen žít ve jako skladník v továrně. Tehdy začal kolaborovat, prozradil Skillingovy plány (žádal Kotyka, aby mu pomohl udržet kontakty s přáteli na Slovensku a dal mu kontakt na člena kanadského vyslanectví v Praze, který měl být spojku v této činnosti), kontakty i názory a lidi, s nimiž se v Praze stýkal (například Jiřina Šiklová a Vilém Prečan). Poněvadž Skilling se do Prahy nevrátil až v únoru 1977, spis byl odložen. Záznamy o Skillingových návštěvách v létě 1977 a dvakrát v roce 1978 se zatím nenašly, možná proto, že byly koncem roku 1989 skartovány. Jeho bratislavská epizoda 18. října 1978 je popsána v jeho pamětech: cestou (autobusem) z Bratislavy do Vídně, byl na hranicích prohlédnut, našli u něj samizdat a osobní poznámky, odvezen nazpět do Bratislavy, kde ho celý den vyslyšeli. Moc se toho nedozvěděli: buď dal vyhýbavé odpovědi, nebo si vymýšlel. Jeho osobní poznámky si dali přeložit do slovenštiny a vyslyšeli ho o jejich obsahu. V sedm hodin večer ho zavezli na hranice a dovolili mu odcestovat. Závěrečný odstavec ve své přednášce Petr Blažek věnuje posledním Skillingovým návštěvám v Praze (1984 a 1987) před

pádem komunismu: „Informace o nich se nachází v operačním spisu StB pod jménem *Laco*. Zvlášť zajímavé jsou fotografie pořízené během oslav zlaté svatby manželů Skillingových na jejich banketu v Obecním domě v Praze 21. dubna 1987 a rovněž následující den na staroměstské radnici. Na fotografiích je řada signatářů Charty 77 (včetně Rudolfa Battěka, Jiřího Dienstbiera, Jiřího Gruntoráda, Jiřího Hájka, Ivana Havla, Václava Havla, Václava Malého, Dany Němcové, Milana Otáhalu, Petra Pitharta, Jiřiny Šiklové a Zdeňka Urbánka. Tyto fotografie mluví o československých stycích profesora Skillinga v té době víc než všechny ostatní dokumenty tajné policie.“

KDO TEDY BYL GORDON SKILLING? Setkal jsem se s ním někdy v šedesátých letech. Tehdy už byl hvězdou historického oddělení Torontské univerzity. Zapůsobil na mne živelností své osobnosti a svou oddaností československé věci. Nevěděl jsem, až opravdu do nedávna, o bouřlivosti jeho politického mládí, jak je ve své vyčerpávající přednášce nastínil profesor Johnson. Měl jsem čest s ním pracovat na několika akcích, včetně založení dnes už historického nakladatelství manželů Škvoreckých, *68 Publishers*, inkorporovaného v roce 1972. Gordon Skilling byl zvolen předsedou správní rady a zůstal jím až do r. 1995. Paměťhodný je i oběd, buď na podzim 1966 nebo na jaře 1967 (prof. Kathryn Feuer, Gordon Skilling a já, jako mluvčí Československého sdružení v Kanadě), na němž bylo dohodnuto uvést na Torontské univerzitě *Program českého a slovenského jazyka a literatury*. V Torontu (a asi v Kanadě vůbec) největší univerzitní akcí byl seminář na Torontské univerzitě, nazvaný *Czechoslovakia - 1918 to 1988. Seven decades from Independence*, organizovaný prof. Skillingem, jehož se zúčastnili profesori z téměř dvaceti univerzit - z Kanady, USA, Anglie, Izraele... Skilling byl také inspirátorem a organizátorem návštěvy prezidenta Václava Havla na Torontské univerzitě 19. února 1990.

Profesor Prečan si ve svém úvodním slovu na nedávném pražském symposiu zaslal o "Skillingově stolici československé a české historie" na Torontské univerzitě. Krásný sen. Podporoval bych takovou akci? Kdyby byl nominován na prezidentství České republiky, asi bych pro něj nevolil: ani ne tak proto, že byl - v době nástupu fašismu ve Španělsku - asi rok nečinným členem anglické komunistické strany (naši největší básníci si tuto chorobu také prodělali a švédský král (nevím už který) se nechal slyšet v tom smyslu, že nejste-li socialistou v mládí, je s vámi něco v nepořádku, stejně jako je s vámi něco v nepořádku, jste-li socialistou po třicítce). Ani mne nevrušuje jeho kritika americké politiky - žádná velmoc, ani USA (přes vysoký počet idealistů mezi jejich diplomaty, politiky i vědci) není imunní proti zákeřné chorobě všech mocných: aroganci. Překvapilo mě však jeho srovnání (v roce 1946) spojeneckých vztahů mezi USA a zeměmi západní Evropy se sovětským nakládáním se sousedními státy ve Východní Evropě, včetně Československa (zmiňuje se o tom Milan Šimečka, které se skoro zdá ospravedlňovat srpnovou invazi o dvacet let později. A dobře nechápu, že neviděl (a to je můj důvod, proč bych pro něj nehlasoval) hrůzu sovětského režimu, stohy popravených, ukrajinský hladomor... A že nepředvídal (a od politických vůdců máme právo očekávat, že dovedou vysledovat, kterým směrem se valí proud dějin), že stalinský komunismus (stejně jako Hitlerův nacismus) byl jen krátkodobým návratem do lidské prehistorie.

Se Skillingovou stolicí československé a české literatury je tomu jinak. Skilling je vysoce ceněn ve svém oboru. Také není pochybností (moje vlastní zkušenosti s ním jakékoliv pochybnosti negují), že Československo považoval za zemi, s jejímž osudem byl jeho život úzce spojen už od studentských let před válkou a svatbou v Praze v roce 1937 a že dělal všecko, co bylo v jeho silách, aby svět nezapomněl, že ve střední Evropě byl stát, který si zasloužil lepší osud, než jaký mu byl přidělen vítězi druhé světové války. A i proto, co tak elegantně popsal Milan Šimečka: "Ale Skilling rovněž přinesl jinou dimenzi pohledu na naše problémy. V zemi jako je dnes naše, smutný osud našeho národa nás dělá snadnou obětí pocitu deprese. Jsme introverti a snad i trochu závidíme těm, kteří žijí ve výhodnějších zeměpisných oblastech. Je v nás spousta pocitu, že nám bylo ublíženo a že jsme byli omráčeni lekce, které nám historie udělila. Skilling to věděl, ale jako zdvořilý host mnoho o tom nemluvil. Nebo spíš jako historik dovedl nalézt historické vysvětlení pro naši všeobecnou národní apatii, pro strach, že ztratíme tu trochu bezpečnosti, kterou zaručuje malá viditelnost. Nepochybně zná naše sobectví, kultivovaný pocit, že jsme na tom hůř než kdokoliv jiný a že na tom sami nemůžeme nic změnit. Ví, jak málo nás vzrušují světové tragédie, hladovění celých národů, nebezpečí konfrontace velmocí a zánik civilizace. To všecko se děje v nějakém jiném světě; my žijeme tady a naše příležitosti končí u plotu našich zahrádek. Je obtížné nás přesvědčit, že jako národy (Češi a Slováci) jsme s ostatními odpovědní za stav světa."

Myslím, že Prečanův sen, kdyby se ho někdo pokusil uskutečnit, by si zasloužil naši podporu.

Josef Čermák

Lidé se rozloučili s Radkem Brzobohatým velkým potleskem

PRAHA - právo/rh- Stovky lidí se včera přišly rozloučit do krematoria v pražských Strašnicích s legendou českého filmu a divadla Radoslavem Brzobohatým. Charismatický herec zemřel náhle 12. září, a to den před svými osmdesátými narozeninami.

Na začátku obřadu oslovila smuteční hosty vdova po Brzobohatém Hana Gregorová.

„Radek nesnášel pohřby. Myslím, že by byl rád, kdybychom se všichni usmívali. Netruchlete, on by to určitě nechtěl. Byl chlap, Valach a měl život rád,“ řekla Gregorová.

Dodala, že obřad bude „v režii našich dětí“ a vyzvala přítomné, aby se klidně i zasmáli, pokud se jim bude chtít.

Následoval půlhodinový sestřih ukázek z Brzobohatého nejslavnějších filmových, divadelních i televizních rolí, včetně Martina Edena, Františka z Jasného Rodáků, F. L. Věka, Marlowa z Krále krysy, Řeka Zorby či profesora Kardy ze Sněženek a machrů.

Z obrazovky zazněl i zpěv samotného Brzobohatého, dokazující jeho ryzí valašské muzikantsví.

Závěr patřil živé cimbálové kapele. Za zpěvu písně My jsme Valaši a houslí Gabriely Demeterové zvolna mizela z pódia krematoria rakev, provázena bouřlivým potleskem, který trval dlouho i po zavření poslední Brzobohatého opony.

Policie má v kauze metanol jasno, žádá o posledních pár hodin času

Praha-ldnes-Policejní prezident Martin Červíček slíbil, že v pondělí odhalí informace o tom, jak vznikla kauza metanol. Nyní mají kriminalisté poslední hodiny na to, aby dokončili zásadní kroky ve vyšetřování.

Martin Červíček v Otázkách Václava Moravce uvedl, že policisté pracují už pouze s jedinou vyšetřovací verzí. Odmítl ale specifikovat, zda znají zdroj metylalkoholu, který se dostal do lahví s lihovinami a zda byl jen jediný.

“Spolu se státním zástupcem jsme se dohodli na informačním embargu. Stále probíhá vyšetřování a nechceme ho ohrozit. Chtěl bych veřejnost i média poprosit o trpělivost. Zásadní informace k případu zveřejníme” uvedl Červíček.

Potvrdil pouze, že důležitým momentem ve vyšetřování byl nálezkem několika tisíců litrů metanolu v Opavě. Bližší informace zatím odmítl sdělit.

Odhalení v kauze metanol podle něj zřejmě povede k dalšímu vyšetřování. V současnosti se ale policie soustředí především na samotnou kauzu, která vedla ke smrti 24 lidí po otravách metylalkoholem. Dosud při jejím vyšetřování kriminalisté obvinili 41 lidí, 17 z nich skončilo ve vazbě.

Červíček odmítl, že by policie v minulosti případy pančování alkoholu podcenila. Uvedl, že v souvislosti s nelegální výrobou alkoholu prošetřovala policie v posledních dvou letech 156 trestných činů. Nyní se toto číslo ale zvýší, jak lidé začali přicházet s konkrétními podněty.

Aféra metanol v číslech

24 - tolik lidí již (včetně květnového případu z Havířova) zemřelo v pěti krajích ČR na otravu metylalkoholem.

přes 30 - počet pacientů hospitalizovaných v celé ČR kvůli intoxikaci metanolem.

9 - v tolika krajích ČR byly zatím potvrzeny případy otravy metanolem, postižené zatím nehlásily Plzeňský, Karlovarský, Ústecký, Královéhradecký kraj ani Vysočina.

27 - policistů je v celé republice členy zvláštního vyšetřovacího týmu Metyl.

41 - lidí bylo v souvislosti s kauzou jedovatého alkoholu doposud obviněno policií; 17 skončilo ve vazbě.

3 - země již zakázaly dovoz lihovin z ČR (Polsko, Slovensko, Rusko).

3 - dny platí zákaz exportu lihovin z ČR, vyhlášený vládou.

9 - dnů se již v ČR nesmí kvůli riziku otravy prodávat lihoviny s obsahem alkoholu 20 procent a vyšším.

100 000 - statisíce korun údajně stojí léčba jednoho otráveného metylalkoholem.

15 000 000 - o tolik korun denně přicházejí na čistých tržbách v důsledku prohibice výrobců a dovozci lihovin.

21 000 000 - litrů alkoholu skončilo ve skladech, jejich další osud ještě není určen.

25 000 000 - o tolik korun přichází státní pokladna denně v důsledku zakazu prodeje lihovin podle odhadu náměstka ministra financí Ladislava Minčíče.

215 000 000 - o tolik korun na tržbách přišli provozovatelé restaurací a barů za prvních pět dnů trvání zakazu podle Asociace hotelů a restaurací

Heger: Prohibici za týden zmírníme

Praha- právo/Jan Rovenský-*** Pane ministře zdravotnictví, ve čtvrtek vláda v opatřeních proti metanolovým otravám ještě přitvrdila, předběhla Evropskou komisí (EK) a sama raději zakázala vývoz lihovin. Jak dlouho to bude trvat?**

Přes všechna opatření týkající se zakazu maloobchodního prodeje a rozlévání lihovin v hospodách jsme zprvu export nezakázali, protože se problémy soustředily do levnější cenové skupiny. Riziko, že by tyto lihoviny byly exportovány, není. Navíc vyhlášené značky, které jsou exportovány a mají lepší pověst, se v otravách neobjevily.

Čtvrteční rozhodnutí vzniklo kvůli tlaku EK, která je toho názoru, že ochranná opatření vůči spotřebitelům musejí platit pro všechny členské země, ne jen pro jeden stát. Hrozilo, že dnes (v pátek) EK zákaz vydá na dva měsíce, a vláda se nakonec rozhodla, že bude lepší, když ho vydá sama, protože budeme mít jeho uvolňování ve vlastních rukou.

*** A co prohibice v ČR?**

Do týdne na dalším jednání vlády (ve středu) by mělo být opatření, které definuje, co je bezpečný alkohol. To bude vycházet od výrobců, kteří budou muset prokazovat původ lihu. Už za týden by se náš zákaz prodeje a rozlévání v hospodách mohl zúžit jen na rizikový alkohol. A pak by se mohl uvolnit i export bezpečného alkoholu.

**Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?**

The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača !

www.kablovka.com

NOCTURNES

YOUR INVITATION to Experience and Enjoy

We invite you to experience and enjoy
our 12th unique Musical Series Season

NOCTURNES IN THE CITY

NOCTURNES

YOUR INVITATION to Experience and Enjoy

NOCTURNES

the 12th Season of
NOCTURNES
2012-2013

In a series
of six musical
presentations

www.nocturnesinthecity.com

PROGRAM HIGHLIGHTS

September 30, 2012 at 8 pm
JAN VACULIK, tenor

November 4, 2012 at 8 pm
ZEMLINSKY QUARTET

January 27, 2013 at 8 pm
Professor **IAN SCOTT** and
JIRÍ BĚLOHLÁVEK

February 24, 2013 at 8 pm
ANNA BĚTKA, pianist

April 7, 2013 at 8 pm
TEREZA PŘIVRATSKÁ, vocal

April 21, 2013 at 8 pm
RADIM ZENKL, tenor, baritone, basso and flute

PROGRAM SPONSORS

In appreciation of their generous support
we'd like to acknowledge and thank
the following sponsors:

Mr. Jan Adamek
Mr. Steve Auld-Burns, C.A.
Aloni Printers Ltd.
Mr. R. Bezakovsky
Canada 58 Entertainment Inc.
Copyright Copy Centre
Consulate General of the Czech Republic
Fred Gaviller Memorial Fund
Goodhood Inc.
Ms. Suzanne Patterson
Mrs. Hana Polníková
Satellite 1-416
Mr. and Mrs. Dal Svartal
Transcontinental Printing
United Cleaning Services
Walker J. Mishko & Co., Inc.

*PLEASE ACCEPT OUR BEST WISHES
for a most enjoyable series of concerts as well
as entry success in the years to come.*
Embassy of the CZECH REPUBLIC
Ottawa

NOCTURNES

the 12th Season of
NOCTURNES
2012-2013

In a series
of six musical
presentations

www.nocturnesinthecity.com

Zápisky od Pacifiku ...(5)

Když došlo k zásahu armád v roce 1968 a rozhodli jsme se, moje malá rodinka a několik přátel, emigrovat, zvolili jsme si za místo druhého domova Austrálii.

Pak ale při jedné schůzce pohled do atlasu nás poněkud zviklal. A tak jsme se přes Vídeň ocitli v Kanadě.

V době, kdy jsme bydleli ve Winnipegu, dorazili tam dvě rodinky našich známých, které právě v Austrálii strávily asi rok. Ne příliš k jejich spokojenosti. Ale to už je dávno. A čas opouští trnul. Dali přednost Kanadě. Možná, že dneska své rozhodnutí považují za

předčasné a unáhlené. Stejně jako já v posledních letech hledím k Austrálii s rostoucím respektem. Hlavně k vládě země. Ale i jinak, Austrálie získává ve světě velmi rychle znamenitou pověst a to navzdory nebezpečné havěti, která na mnoha místech znepřijemňuje koupání v oceánu.

A mnohdy mám dojem, že naše kanadská vláda a možná i ta americká pod vedením pana Obamy, mohly by si vzít z dnešní australské vlády příklad. Premiérka nezapomíná na podstatné věci v protikladu k požadavkům muslimské imigrace do země. Austrálie dnes produkuje zajímavé filmy a Sydney je považováno za jedno z nejpříjemnějších měst k životu. Teď už mi ale letora, zdraví a věk nedovolí, aby se snažil dohnat promeškanou příležitost v roce 1968 nabízenou ...

Několik ministrů ve vládě BC opustilo lodici pod kormidelníci premiérky paní Clark, pohledné to dámy. Čekal jsem, že i ona svojí funkci složí, ale nestalo se tak. Vybrala si náhradníky za ty, kteří jí opustili. Byla její volba špatná, dobrá nebo skvělá? Neodvažuji se říct. Jenom se mírně děším provinčních voleb v příštím roce. Vůdce opoziční strany pan Dix mne zatím nijak nepřesvědčil, že ve funkci premiéra provincie dá všem předchozím premiérům lekci o tom, jak by si měli počínat.

Čas opouští trnul a změněn svět! Ale jak diametrálně ocitli jsme se vzdáleni od časů básníka, který takto promluvil! Je to ovšem nadále pravda, ale záleží na tom, jak pro koho. Pro koho k jeho radosti a prospěchu a pro koho ke ztrátě optimismu.

Nebudu se teď snažit podat takové hodnocení. K tomu nemám dostatečně podkladů. Ale vystačím si s tím, co vím. Třeba tím, že sdělovací technika a technologie nutí člověka ke spěchu... a s tím sníženou schopností hodnocení, která z novinek, nabízených znovu a znovu, je užitečná a pro existenci důvodná, ne-li nezbytná.

Chvála a prokletí čipu, napadá mě. Nepochybně z důvodů už pokročilého věku, který činí nejen plán a touhu sotva uskutečnitelnou.

Proč je řeč o čipu?

Protože, když zmačknu na svém i poněkud obstarožním počítači kolonku SEARCH a vytuknu jakékoli místo na světě, objeví se mi sotva za zlomek vteřiny nespočet obrázků toho místa! A ty je možné zvětšit ... a oddat se lítosti, že už nezbude síla ani čas některá z těch nespočetných míst, na obrazovce se objevených, navštívit. Takovéto probuzení lítosti ještě před deseti, patnácti lety, nebylo možné ...

Kdykoli přijedu na návštěvu do rodného města Prahy a hnedle po přiletu si koupím *Kulturní přehled*, snažím se porovnat, kolik kin či divadel oproti minulé návštěvě přestalo existovat. A většinou výsledkem je nula. Někdy možná i jedna nebo dvě malé scény divadelní přibýly. To je ovšem velmi milé konstatování.

Během několika posledních návštěv Prahy dal jsem přednost menším divadelním scénám. *Semaforu*, *Divadlu U hasičů*, *Divadlu Jára Cimrmana*. A teď, abychom našim krajanům ve Vancouveru žijícím přiblížili či opět připomněli onen ojedinělý fenomén, kterým je to, co už před mnoha léty se vyvinulo z pořadu *Nealkoholická kavárna U pavouka*, pořadu vysílaného na VKV, tedy dnešní stále vyprodané *Žižkovské Divadlo Jára Cimrmana*, naše vancouverské *Divadlo Za rohem*, bude s požehnáním pana Zdeňka Svěráka, uvádět na sklonku listopadu t.r. hru *Dobytí Severního pólu Čechem Karlem Němcem*.

Humor je vzácná a nesmírně důležitá vlastnost, která tomu, kdo jí má, velice zpřijemňuje a usnadňuje život. Netřeba odsoudit ani humor *pinví*, ale pokud jde o ten inteligentní v linii V&W a S&S a jiných obšťastňovatelů diváků a posluchačů, pak humor *Divadla Jára Cimrmana* svou originalitou a nadšeným přijetím obecněm divadla už po mnoho let jen potvrzuje, že snad Čechům je možná humor vlastní a bližší než národům jiným. (Ovšem, že se mohou v tomto pocitu mýlit, ale věřím, že tomu tak není).

Vladimír Čícha - Vancouver

Populární restaurace s českou a evropskou kuchyní je po rekonstrukci

znovu v provozu:

sedm dní v týdnu od 10 hodin ráno!

V úterý a ve středu je otevřeno do 22 hodiny.

Od čtvrtka do soboty můžete zůstat až do 23 hodin.

Kromě jídla si můžete objednat i plzeňské pivo!

Dear friends and music lovers:

There is nothing more exhilarating and rewarding than the opportunity to see and hear some of the world's most gifted musicians. With that in mind, our twelfth season of "Nocturnes in the City" is only weeks away. These outstanding Sunday afternoon concerts have been musical events of sheer joy, excitement and wonderful entertainment. It also gives us all the opportunity to meet periodically and reflect upon our history and some of the marvelous talent that has graced our stage in the past.

Our goal is to support and nurture the Czech and Slovak culture and heritage in Canada and also to introduce you to some of the finest local talent. For us to continue bringing you these rare musical giants we need your continued support. We also need new subscribers who will join with our past loyal supporters to help us succeed in building our regular attendance base. Please encourage your friends to become full season subscribers and strengthen our endeavour to grow. Without your continued loyalty it will not be possible. Bring your friends and sample the great food, but especially come and stay for the entire season to enjoy the superb music.

I'd like to thank all of our sponsors, subscribers and benefactors for their past support and I look forward to seeing you all at our first concert on September 30, 2012. Here's to another great season.

Sincerely,

DR. MILOŠ KRAJNÝ

PROGRAM 2012-2013 SEASON

September 30, 2012 at 5 pm

**JAN VACULÍK, baritone
PIANIST, tba**

An excellent young singer and a member of the COC ensemble.

November 4, 2012 at 5 pm

ZEMLINSKY QUARTET

One of the best string quartets in the Czech Republic today.

January 27, 2013 at 5 pm

**Professor IAIN SCOTT and
JIRÍ BĚLOHLÁVEK, music director
of the Czech Philharmonic.**

An audio-visual presentation of Wagner's operas.

February 24, 2013 at 5 pm

ANNA BETKA, pianist

A promising young talent recently graduated from the Royal Conservatory of Music in Toronto.

April 7, 2013 at 5 pm

**TEREZA PŘÍVRATSKÁ, violer
PIANIST, tba**

A young and gifted graduate from the UK.

April 21, 2013 at 5 pm

**RADIM ZENKL, mandolin, banjo
and flute**

An amazing performer and show-stopper. Not to be missed.

All the concerts will take place at 5 pm on Sundays at St. Wenceslas Church, 496 Gladstone Avenue (Bloor and Dufferin subway), Toronto.

* Limited parking is available at the church property with additional spots available south of the church on Gladstone Avenue and at the High School. There is also convenient TTC access from the Dufferin Station on the Bloor Subway line.

ORDER FORM

Purchase the full series of six concerts for only \$120.00 which is considerably less than the price of six individual concerts. Donations in support of the Series will also be gratefully accepted and an official donation receipt will be issued. Please include with your subscription order.

NAME:

Address:

Postal Code:

Phone:

E-mail:

Number of Subscriptions	10 \$120.00 =	\$
Student(s)	@ \$50.00 =	\$
Donation (Thank you)		\$
TOTAL		\$
Enclosed in a cheque for		\$

General single admission at the door: \$25.00

Student single ticket at the door: \$15.00

If you subscribe to the entire series, you will enjoy six wonderful concerts at a substantial savings on price.

Please make your cheque payable to **NOCTURNES IN THE CITY** and mail your order and cheque to:

Nocturnes in the City
80 Walkview Crescent
Richmond Hill, Ontario L4E 4H6

For further information please contact:
Eugene Benedik (416) 234-0264
eugene.benedik@nocturnesinthe.city

Thank you for supporting our culture and heritage.

www.nocturnesinthecity.com

NOCTURNES IN THE CITY

Volby sice nic nezmění, ale výsledek pocítíme

Olympijský cirkus v Londýně na pár týdnů zastínil mediální pozornost na prezidentskou kampaň: teď jsou šavle obnažené, linie vymezené a čeká nás pět týdnů bojů o Bílý dům.

Abychom si připomněli, o co americkým voličům v těchto volbách jde, pak si musíme položit jedinou otázku: Může státní byrokrat dělat něco lépe než podnikatel a vlastník?

Kdokoliv si myslí, že byrokrat se postará o jeho penzi, zdraví, regulaci soukromého života a finanční jistoty - ten zvolí demokratickou stranu a Obamu.

Ten, kdo sleduje manažerské fiasko posledních čtyř let Obamovy vlády, a kdo vnímá, že nezaměstnanost je vysoká, cena benzínu dvojnásobná a mezinárodní pozice Ameriky velice oslabena, ten bude volit republikány, kteří slibují omezení vlivu státu na ekonomii i život lidí. Tuto moji promluvu o průsvitnosti amerických voleb napadl v klubu Cicero kamarád Jim Geese větou, že jsem si přinesl nenávist k byrokracii ze své rodné a tehdy komunistické země, kde byrokracie, zvaná aparátčíci, slibovala modré z nebe, hlala až se jim od huby prášilo a pod záštitou kremelských tanků ruinovala rodnou zemi i rodáky a dodal, že byrokracie v kapitalismu má jinou povahu i výsledky.

„Opravdu?“ zakřičel Mervyn, původem Brit, který si myslí, že slavnou Británii zruinovala byrokracie. „Je snad americký či kanadský byrokrat jiný než britský, řecký či český?“

„Určitě,“ řekl Jim nepřesvědčivě a všichni se zasmáli.

„Mýlíš se,“ řekla paní Firllová, která má v klubu reputaci rozvážného sudího, a dodala: „Byrokrat je internacionální hmyz, který bez rozdílu pod vlajkou veřejného blaha myslí toliko na vlastní prospěch v bludišti byrokratických machinací vedoucích k snížení svobody a zvýšení útisku!“

„Proboha, Evo,“ zvolal Jim, „jak mne může byrokrat utiskovat?“

„Jednoduše,“ řekla Eva rozvážně, „byrokracie zvyšuje tvé daně, aby zaplatila své šílené nápady s regulací ekonomiky i privátního života.“

„To jsou řeči a jalová teorie,“ vzdoroval Jim Evě.

Leč Eva jako vždy měla odpověď - vytáhla z kabelky svůj ipod, a řekla Jimovi a všem, že přečte kousíček z dopisu své přítelkyně, který k chování byrokracie právě dostala, a četla: „Já se teď držím v Torontu, nemáte ponětí co zde musíte projít, když chcete jen pošoupnout existující plot o několik centimetrů dopředu. Kolik lidí se na takové události živí. Musíte zažádat o kontrolu, jestli nejsou někde uloženy dráty pod zemí. Potom dostanete kompletní plány, z kterých jsem jelen a potvrdit, že je tam vše správné. Mají tolik podmínek a omezení, že mám z toho zamotanou hlavu. Kontraktor řekne, že se přijde podívat a pošle odhad. Na to čekám již 14 dní. Nejraději bych se na to vykašlala, ale plot, který jsme postavili v roce 1978 je shnilý a bojím se, když zafouká vítr, že spadne. Nejraději bych vše prodala a odjela někam na pustý ostrov, kde nepotřebuji plot, abych se uchránila od návštěv psů a zlodějů...“

Všichni členové klubu mlčeli a Eva pokračovala: „Vzrůstající prodražování veškeré americké výroby a služeb v Americe se dnes odhaduje na 15-20% k nákladům na vyrobení zboží či provedení služby; nesčetné a navzájem se zaplétající předpisy a regulace k provedení čehokoliv činí ekonomickou činnost dražší a život taky.“

Evě do řeči vskočil Gerry Labelle a řekl, že onehda četl, že

postavení budovy v Moskvě stojí trojnásobek stavebních nákladů, a to jen proto, že děsná ruská byrokracie vyžaduje ke stavebnímu povolení náklady a úplatky v odhadnuté ceně stavby ve výši dalších 65% navrch ke stavebním nákladům, a tyto náklady jsou veskrze úplatky byrokratům k rozmanitým povolením na vodovodní a kanalizační přípojku, elektrické dráty, účast rozmanitých stavebních inspektorů, rozuměj byrokratů, povolení příjezdové cesty a odvozu odpadku atd. atd., celkem 53 byrokratických omezení, které lze překonávat jen zvýšenými náklady.

Eva kývla hlavou, a zopakovala své stanovisko, že byrokrat je otravný hmyz, a vláda, která doplňuje selský rozum podnikavých lidí nějakým byrokratickým mechanismem, musí být odvolena a podle ní demokrati s Obamou půjdou od válu.

Naše klubovní hlasování, což před časem zavedl Mervyn, abychom po debatě věděli, že debata měla jakousi přesvědčovací hodnotu, skončilo jednomyslně, že Obama volby v listopadu nevyhraje, dokonce i Jim hlasoval pro republikány.

Cestou domů jsem pochválil Evu, že čtení úryvku z dopisu o stavbě plotu byl parádní přesvědčovací manévr, protože každý ví, co obnáší stavba plotu. Eva se uchechtla a řekla, že většina lidí na byrokracii vůbec nemyslí, dokud jim byrokrat nešlápne na kuří oko a ten dopis od Markétky je takové šlápnutí.

Zastavili jsme se pro magazín *Newsweek* a na přední straně je fotografie, aby Obama zmizel ze scény, že nesplnil jediný svůj volební slib.

„To je co jsem říkala,“ řekla Eva a povzddechla si, „kolik je v Americe blbých voličů, kteří Obamu ještě neprokouklí, což se za dva měsíce dozvíme.“

Rost'a Firla, Sudbury

Milý Rostó,

hned v úvodu se musím přiznat, že kdybych byl v Americe, tak bych byl asi také tím blbým voličem, který by volil Baracka Obamu a musím dodat, že jsem ho také neprokoukl.

Opět se vrátím několika ilustracemi do svého mládí, kdy jeden můj známý se pustil do fotografování a nadšeně vyprávěl o jedné modelce a jak hledá hloubku její povahy a duše, která se pak musí objevit na fotografii. Po kratší přednášce o spojení duchovního světa se světem umění se zamyslel můj přítel Jan Kozlík a pravil: „Otázkou je, jestli nehledáš něco, co vůbec neexistuje.“

A stejně si musím položit otázku, jestli američtí voliči skutečně mohou prokouknout něco, co je neprokouknutelné. Přesněji řečeno, jestli v klubu Cicero nepodsouváte Obamovi něco, co on ani nezamýšlí.

Obviňujete demokraty, že chtějí zvýšit počet státních zaměstnanců. Statistika však hovoří o něčem jiném: *K březnu 1998: V době Clintonovy vlády (demokratů!) bylo dosaženo snížení počtu pracovních sil ve státní správě o 348 000 (v podílu na celkové pracovní síle je tento stav státních zaměstnanců nejnižší od roku 1931).*

Nechci otevírat diskusi, co může dělat stát lépe než soukromý podnikatel. Něco dělá lépe něco hůře. To, co dělá lépe jsou bez pochyby třeba sdělovací prostředky rozhlas a televize. Většinou dělá lépe dopravu: srovnáme jen ČSA v době před privatizací a po ní. Před tím bylo letecké spojení Toronto-Praha a jinam do zámoří a ČSA vydělávaly. Dnes prodělávají a létají do Kazachstánu. Lodní

doprava: miliardový zisk ročně před privatizací. Vytunelováno po privatizaci. V současné době bezchybná Česká pošta. Kulturní instituce v ČR atd. Mimochodem, jak o tom svědčí i třeba poslední události okolo Národního divadla, právě proto jsou trnem v oku všem pravičákům. Podobně jako tomu bylo i před časem s druhým programem ČTV.

Velice často se argumentuje zadlužováním státu. Americký dluh začal růst v osmdesátých letech za Ronalda Reagana a zvětšoval se za vlády dalšího republikána George Bushe. Teprve v druhém období Clintonovy vlády začal klesat. George W. Bush křivku opět otočil směrem vzhůru, což se již Obamovi nepodařilo otočit. Copak se již na to vše zapomnělo?

Nejvíce ze všeho se bojím slibů, že se nebudou zvyšovat daně. Kdysi jsem definoval levicové strany jako ty, které vytvářejí programy, které nefungují a pravicové jako ty, které ruší programy, co fungují. Myslím si, že to bude platit i pro tyto volby.

Ukážkou, jak tzv. pravicové strany zvyšují daně je třeba v ČR pravicová koalice, která se došplhala k 21 % spotřební dani, či v Kanadě konzervativci, kteří zavedli GST a nyní v kombinaci s ostatními stranami zavedli HST.

Příklad, který uvedla Eva je sice zajímavý, ale trochu zavádějící, protože přítelkyně z Toronta psala o *posunutí* plotu, což je vždy problém a je k tomu zapotřebí všude povolení bez ohledu na to, kdo nám vládne, jestli pravicová nebo levicová vláda, zatímco k postavení nového plotu standardních rozměrů na místě starého plotu není zapotřebí žádné povolení.

Komunisti a tzv. pravice s velkou oblibou žvaní o ekonomice. Egon Bondy není mým oblíbeným básníkem, přesto bych ocitoval z básně, která se jmenuje *25. únor 1978* a text je velice krátký: *Již třicet let mě serou svým žvaněním o politické ekonomii.*

Ještě jednou ocituji svého přítele Jana Kozlíka, když jeden jihoamerický student chválil Československo, že tam nemají lidé hlad: „To není zásluhou komunistů, tady už lidé nemají hlad dvě stě let, ale co mi vadí na vás (Jihoameričanech), že vy byste obětovali pro kus žvance všechno, třeba i svobodu.“

I v Kanadě můžeme vidět, jak se byznysu dává přednost před lidskými právy. Harperova vláda, která miluje obchod a nevdá ji kšeftovat s různými diktaturami, včetně Číny, skutečně o otázku lidských práv nemá zájem. To můžeme vidět třeba jen na dvou příkladech z tohoto týdne, kdy chce deportovat iránskou ženu Fatemeh Tosarvadan, ačkoliv jí hrozí trest smrti ukamenováním, či Američanku Kimberley Riveru, které hrozí trest vězení za dezerci.

Když jsem se rozhodoval pro emigraci, volil jsem Kanadu ne kvůli kusu žvance, ale kvůli lidským právům.

Barack Obama, i když s ním nesouhlasím ve všem, má v tomto ohledu dobré vysvědčení. Přes nabídky z renomovaných advokátních kanceláří se rozhodl pro *Miner, Barnhill & Galland, kde se zabýval pomocí menšinám a ochranou lidských práv.*

Volby 6. listopadu 2012 tedy budou o něčem jiném než o byrokracii, ale o tom, jakým směrem se Amerika vydá. Barack Obama je inteligentnější než Mick Romney, ale je známou skutečností, že inteligentnější kandidát většinou podlehne kandidátu, který se zamlouvá průměru. A v tomto případě má Mick Romney neuvěřitelnou šanci stát se budoucím americkým prezidentem. Na druhou stranu větší tragédie než jaká se stala v roce 2000, kdy stanul v čele Spojených států jeho republikánský předchůdce George W. Bush to asi nebude. Připomeňme však jen, že Bush tehdy nezískal většinu hlasů všech voličů.

Aleš Březina

Evan Penny: Re-Figured

Od 20. září 2012 do 6. ledna 2013 je v čtvrtém patře *Art Gallery of Ontario* výstava hyperrealistických soch Evana Pennyho. Je zde více jak 25 soch v nadživotní velikosti. Zajímavé je, že sochař zobrazuje velice realisticky sochy, tak jak je velice často můžeme vidět skrz hledáček nebo obrazovku digitálního fotoaparátu. Postavy jsou často různým způsobem deformované. Někdy téměř realisticky trojrozměrné, ale téměř vždy je jeden rozměr potlačen. Tím Penny dosahuje zvláštního efektu. Nahý muž, který je připevněn na stěně jako kdyby k vám letěl. Jindy se díváte na ženu z předu, ale ona se vám neustále jeví jako z profilu. Pokud ji však vidíte z profilu, zdá se vám zcela normální trojrozměrná. Penny ke svým realistickým výtvarům používá i přirozený materiál jako jsou skutečné vlasy, či vyrábí pro ně oči. Na výstavě můžeme vidět nejen hotová díla, ale i videa a ukázky jak Evan Penny pracuje. Přes dokonalé technické provedení nejsou jeho sochy zbavené emocí. Můžeme vidět Pennyho současný autoportrét, ale i to jak sám sebe rekonstruoval z fotografie, když byl mladší.

Současně bude probíhat v AGO řada programů a setkání s tímto umělcem, který se narodil v jižní Africe a vyrůstal v Severozápadních teritoriích. Zajímavý je i výběr modelů, které si zvolil. Jedním z nich je i Murray, profesionální model, který figuroval i na výstavě Marie Gabánkové *Puzzle* v březnu 2009. Vlevo je Evan Penny před Murrayho sochou v nadživotní velikosti. Vpravo je tentýž model z cyklu *Slepý vede slepé* od M. Gabánkové.

Text i foto: abe

Král Šumavy

V roce 1959 nám nadělili komunisté pod stromeček nový film režiséra Karla Kachyně a scénáristy Rudolfa Kalčíka „Král Šumavy“. Film zhlédlo v naší zemi něco mezi třemi až čtyřmi miliony diváků. Také jsem mezi ně patřila. Ale z kina jsem odcházela se smíšenými pocity. Nemohla jsem se smířit s dobře provedeným útokem na divákovu inteligenci. Film měl neuvěřitelný dobrodružný náboj - ovšem bylo mi jasné, že v době, kdy se promítal, byla obrovská absence dobrodružných filmů. Měl i motiv milostný a nechyběl nakonec ani příběh detektivní. Byl obsazen vynikajícími herci. Přesto, když jsem film náhodně shlédla o mnoho roků později, jsem si jasně uvědomovala, že přes všechna kladná hodnocení byl poplatný svému tehdejšímu hlavnímu záměru a tím byla politická

objednávka. Film jednoznačně plnil všechny atributy dokonalé komunistické ideologie. Ve filmu se to hemžilo zločiny padouchů, kteří napomáhali „imperialistům“, podryvat náš čerstvě nastolený socialistický svět. Na druhé straně byly trvale předváděny spravedlnost a hrdinství ozbrojených ochránců naší západní hranice. Divák se nemohl a také nedozvěděl, že řada převaděčů byla původem i z vlastních řad SNB, neboť u vytvořených pohraničních strážích se odehrával v počátku dost nelibý generační boj a to těch starších, kteří hlídali hranici v masarykovském přesvědčení a těch zcela nových a mladých, kterým nebyli nikterak nepřijemné ideály socialismu a komunismu. Ve filmu si vnímavý divák mohl jen povšimnout jakéhosi smutnění nad odchodem starých časů, který tam herecky provedl pan Marvan jako představitel Finanční stráže.

Scény se natáčely ve střední části Šumavy v Kvildě a okolí, děj se odehrával v roce 1948 a trochu po něm. Divákovi bylo dopřáno vidět značně zdevastovanou Šumavu, pravdivé vysvětlení mu poskytnuto nebylo. Když prý pan Kachyňa odmítl filmování v ateliérech a prosazoval drsnost a zanedbanost tehdejší Šumavy - „ať to divák vidí na vlastní oči“, bylo mu to dopřáno s tím, že si bude za konečný výsledek sám zodpovídat. Pro film zvolil černobílou verzi, která dobře navozovala vážnost, tajemno a napětí. Záběry holých nebo vyvrácených stromů v bažinách, tmavé lesy a vsudypřítomná mlha s deštěm to celé umocňovaly. Jako symbol strachu a budoucího neštěstí byly zvoleny občasně záběry s černým kocourem.

Když jsem film viděla poprvé, ani jsem pořádně nevěděla, kdo oním králem Šumavy byl, koho se podařilo zastřelením zneškodnit, abychom klidněji spali. Teprve o mnoho roků později jsem si uvědomila, že tvůrci filmu žádným způsobem neohodlali divákovi vysvětlit hlavní zápletky a především důvody, pro které lidé za kopečky odcházeli, což ovšem divákovi moc nevadilo. Tohle moje dilema kolem krále Šumavy jsem si začala po opravdu dlouhém čase řešit po svém. Všechno možné jsem si o té době přečetla, viděla v televizi a vyslechla v rádiu, co se dalo, seznámila se s člověkem, který za převádění byl odsouzen k mnoha roků tvrdé práce na dole Barbora v Jáchymově, přečetla si některé práce orientované k třetímu odboji, a nakonec jsem si odjela alespoň

některá místa legendárního krále projít a prohlédnout. A teď to celé nabízím k přečtení.

Jako první lokalitu jsem zvolila legendární Kvildu. Je nádherná, přeplněná romantikou, s dominantním kostelem sv. Štěpána s použitím pravých šindelů, ale také maličkým nově vzniklým soukromým pivovárkem a sladkou pekárnou kde se nelze ubránit krajové dobrotě, která se zde nazývá povidloři.

Ale teď znovu ke králi Šumavy! V žádném případě nešlo nikdy o krále jednoho, tohle pojmenování patřilo všem, kteří se tajně pohybovali přes šumavskou hranici a to dokonce už v dobách první republiky. Tihle první se vlastně věnovali pašování zboží od nás do Bavorska a naopak a už tehdy museli být trvale ve střehu před Finanční stráží hranic. A ta prý bývala hodně přísná a mnohem přísnější při pohybu zboží k nám, než za kopečky. Z Bavorska se z počátku přenášel hlavně cukrín a do Bavorska vosk, med, tabák. Myslím si, že se v těch prvních dobách opravdu používal výraz pašeráci, teprve mnohem později převaděči, chodci, agenti. Až na malé výjimky to vždy byli lidé dokonale znalí krajiny, odvážní, fyzicky zdatní, s velkým respektem. Seznámila jsem se s expozicí nejstarší obživy na Šumavě v muzeu Kašperských Hor a zjistila jsem, že kromě těžby a zpracování dřeva, sklářů, včelařů, výrobců kolomaze, řezbářů a dalších neuvěřitelně zajímavých a dnes již zcela zaniklých řemesel mi tam převaděči chyběli. Paní kustodce jsem si postěžovala, ta mi obratem vysvětlila, že převaděčství nepatřilo do žádné řádné obživy. Když jsem pak z muzea odcházela, byla již mnohem příjemnější a upozornila mě na výstavu, která se v mých dovolenkových dnech konala v Prachaticích a byla plně věnována třetímu odboji a tudíž i významným králům Šumavy.

Každopádně mě nejvíce přitahovalo jméno jednoho z králů a to Kilian Nowotný. A po jeho stopách jsem se trošičku Šumavou začala procházet. Navíc jeho jméno bylo též zmíněno v Kachyňově filmu, takže mohl mít divák dojem, že tenhle převaděč byl oním legendárním králem Šumavy, kterého tam naše bdělá a ostrážitá hlídka zneškodnila.

Celá legenda je však pravdivá jen částečně. Kilian Nowotný opravdu existoval, naštěstí žádnou kulkou jeho život nebyl ukončen. Kilian se narodil 1.12.1905 v německé rodině ve Starých Hutích (Kaltenbachu), blízko Kvildy. Vyučil se v letech 1919 - 1922 ve Vimperku řezníkem a později se oženil s Theresií Pfeifferovou a odstěhoval se do Pláně. Úplně první zkušenosti s přecházením hranice získal od svého otce, proslulého pašeráka, Josefa Nowotného, kterého už od svých klukovských let při jeho přechodech doprovázel. Po jeho smrti, kdy byl prý zastřelen Finanční stráží, pak chodil sám. Jako každý chodec měl prý několik dalších jmen, například Dlouhý Hanz, přičemž byl snad ve skutečnosti drobnějšího a menšího vzrůstu, nebo i Sekáč. Jeho znalost terénu byla naprosto bezchybná, znal každý kámen, každý strom, rozlišil každý sebemenší a neobvyklý hluk nebo pohyb, který se v nočním klidu lesa objevil. Ti, co se pokoušeli ho dopadnout, na něho nestačili. Když jsem si prohlížela stále udržovaný hrob na hřbitově v Nových Hutích kde jsou pochováni lidé s jménem Nowotný, pochopila jsem při čtení těch jmen na dřevěných křížích, že bylo asi opravdu těžké Kilianovi dokázat jeho přechody, neboť ve zdejší lokalitě žilo hodně rozvětvených rodin stejného jména.

Nové Hutě jsou typická šumavská obec, soustředěná kolem silnice s venkovským kostelem z 19. století zasvěceným Nejsvětějšímu srdci Ježíšově, obklopená pláněmi. Nápis na kostele z 1992 vzpomíná na znovuvysvěcení oltáře a hřbitova a na hojnou účast asi tisíce lidí jak z Německa tak zdejších, při této příležitosti. Obec má památník obětem válek a i zde se mezi jmény najde jméno Nowotný. A stejné jméno měl i místní farář, který se tady v roce 1931 narodil.

Po válce byl s celou rodinou odsunut. Nešel daleko, usadil se jen asi dvacet pět kilometrů za hranicemi v Roehrbachu. Proč právě tam, nikdo netušil, jen hostinský v hospodě v Nových Hutích mi řekl, že důvodů mohlo být víc, jednak to zde měl rád, pak ho neopustila jeho svým způsobem dobrodružná povaha a tak asi nemohl na přechody hranic přestat myslet a méně prozaické bylo i to, že se Roehrbach stal po válce patronální obcí vyhnanců z Kaltenbachu. Kdo ví? V Roehrbachu si pořídil obchod se dřevem a nějakou dobu bylo kolem něho ticho. Dlouho to však jen s mírumilovným podnikáním nevydržel a už v květnu 1946 začal organizovat převaděčskou činnost z naší republiky na Západ. Po únoru 1948 již převáděl, velké množství prchájcích osob a tudíž se na naše území pravidelně vracel. Převáděl prý za každého počasí a téměř denně. To se mi tak úplně nechce uvěřit s ohledem k fyzicky a psychicky namáhavému a nebezpečnému úkonu. Pravdou je, že měl v zázemí mnoho lidí, kteří mu pomáhali, že se stále dokázal bezchybně pohybovat terénem a že první roky hned po válce nebyla šumavská hranice pod takovou ostrahou, jak se pak stalo kolem počátku padesátých roků.

Jen do června 1948 opustilo Československo 8 000 osob, v letech následujících do roku 1951 odešlo ilegálně více než

Pronajmu dlouhodobě

pokoj + kuchyň v bytu 2+1na vsi.

75 km východně od Prahy. Spojení autobusem a vlakem. Klidné prostředí, krásné lesy, zámek, dva obchody, pošta atd.

Cena 5000 Kč/měs či méně.

Byt zařízen, možnost mít psa či kočku.

Volejte Dan 416/604-5829

(nebo písemně do redakce novin).

2012-8/15

Koupím český či anglický kufříkový psací stroj!

Oplátkou spravím vaše jízdní kolo, kapající kohoutek, položím kachličky, opravím radio, gramofon.

Volejte Dana: 416/604-5829.

Nabídky písemně do redakce novin.

2013-9/15

Experience Edenvale Aerodrome
A beautiful place to fly and dine!

- < Fud Grill Restaurant
- < Hangar Rentals
- < Czech Manufactured Ultralight Aircraft for Sale
- < Self Serve Fuel Station
- < Runway Lights
- < Automatic Weather Observation Station (AWOS)
- < Flying School on Site

EDENVALE Aerodrome
5195 Hwy 26 East Stayner, ON L0M 1S0 Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com info@edenflight.com www.fudgrill.com

25 000 a v roce 1953 dokonce více než 43 000. Od roku 1951 se hranice začala tvrdě ochraňovat proti jejímu možnému překročení. Byly vytvořeny dva pruhy, „Zakázané“ pásmo o šířce asi 2 km, do kterého směli jen pohraničníci a ve kterém byly zdemolovány všechny dosavadní stavby. V dalším asi 12 - 15 km širokém „Hraničním“ směli žít jen prověřené občany a přístup byl výhradně na propustku, zcela u hranic nechyběly různé ženíjní zátarasy a ostatné dráty opatřené vysokým napětím. (Informace z prachatické výstavy „Králové Šumavy“).

Dlouhou dobu naše pohraniční stráž neměla vůbec tušení, kdo by mohl být převaděčem a kudy vedou převaděčské cesty. Poté, co padlo podezření na Kiliana, dlouho také vylučovala, že by Kilian mohl chodit část své cesty přes bažiny, neboť to bylo nad lidské možnosti tudy ve zdraví přejít. Kilian ovšem tudy přecházel a to Chalupskou a vítězil tak i nad močálům. Navíc správně odhadnul, že zde nikdo z pohraničnicků nebude hlídkovat. Při pohledu na rašeliniště a v něm plovoucí ostrůvky se vás zmocňuje fantazie a tajemný pocit strachu a v duchu si říkáte „Jak tohle mohl přecházet?“ Kdesi jsem se dočetla, že s bažinami měl Kilian menší problém než s Vydřím potokem, který východní část slatě lemují a který musel překračovat.

Chalupská slat' se teď tváří už jen mírumilovně a dokonce se můžete projít po asi třístametrovém povalovém chodníku. Je to rašeliniště s největším a nejkrásnějším rašelinným jezírkem v Čechách s vegetací zakrslých kosodřevin, borovic blatek, hustého tmavozeleného borůvčí, masožravých rostlin, rosnatky okrouhlíste.

Ve vlně emigrace po únoru 1948 rozšířil Kilian svou převaděčskou činnost i opřevádění agentů z Bavorska k nám, podle potřeb americké výzvědné služby. To se prý v podstatě odehrávalo tak, že agenti odvezli svým nákladním vozem z Roehrnachu k hranici a tu pak s nimi přešel. V opačném případě kdy se jednalo o přechody od nás na západ, se prý, lidé, soustřeďovali u Vimperku v dnes již neexistující Koubově hospodě, (v jiných pramenech Soukupově), kde na Kiliana čekali. Pak následovala strasti plná cesta, při které byli prý lidé k smrti vystrašení, maličké děti se nesly na zádech a předem jim byly podávány uspávací medikamenty. Přechody se odehrávaly především v noci, což bylo pro převáděné osoby psychicky a fyzicky zcela vyčerpávající a stresující. Ale jinak to provést nešlo. Cílem cesty bylo bavorské Finsterau, nedaleko hranic.

Dnes se můžete do Finsterau zajet podívat dokonce tak zvaným zeleným autobusem, jehož jedna z linek vede přes zaniklou osadu Bučinu, kde je zřízen jeden z novějších hraničních přechodů pro pěší a cyklisty. A ve Finsterau můžete na převaděče zavzpomínat v místním skanzenu. A ještě pár drobností k Vimperku. Krásné horské město na úpatí Boubínské hornatiny při významné komunikaci z českého vnitrozemí k hranicím. Jak jsem se již zmínila, ona historická hospoda už dávno není, zato se Vimperk pyšní krásným novým šumavským pivovarem ve kterém jsem ochutnala jejich poslední novinku, kterou bylo ibiškové pivo. Na mne bylo trochu kyselé, ale já moc pivu nerozumím, s vínem jsem větší kamarád. V loňském roce zde kdosi z umělců navázal na dávnou slavnou tradici a v útulném prostředí nyní provozuje sklářský ateliér s nabídkou opravdu úžasných věcí. Samozřejmě, že nelze bez zájmu minout pozdně gotický kostel Navštívení Panny Marie a vedle něho stojící zvonici tak zvanou Černou věž a také zámek. Mnoho domů má secesně vyzdobené štíty a lidová šumavská architektura se pyšní několika srubovými domy. A pak „Dům u Slona“ připomínající jednu z nejstarších tiskáren v Čechách již z 15. století a v roce 1855 pak založení tiskárny nové i včetně vydávání a prodeje knih Janem Steinbrenerem a též vznik naprostého unikátu, kterým byl v safiánové a perleťové vazbě 832 stránkový miniaturní korán, jehož součástí byla i dodávka lupy. Na krále Šumavy se už ve Vimperku myslí jen podnikatelsky a tak se

zde dá koupit lahvový nepasterovaný světlý ležák „Král Šumavy“ a to i v informačním středisku na náměstí.

Každopádně je dobré vědět, že z Vimperku do Nových Hutí je asi dvanáct kilometrů a že celková Kilianova trasa k hranici představovala hodně kilometrů nad toto číslo, vychází to kolem dvaceti kilometrů, možná i trochu víc. Nad tím jsem si také dost lámala hlavu, terén složitý, zdolávání výškových rozdílů, viditelnost minimální, opravdu nevím, jak to převádění lidé mohli zvládnout. Bez další sítě Kiliánových pomahačů to asi vůbec nebylo reálné. Sama jsem si to kousek vyzkoušela mezi Churáňovem, Zadovem a Zlatou Studní a v šerícím se lese jsem měla problém s každým kořenem a bažinami a to se jednalo jen asi o čtyři kilometry. Předem mnou ovšem žádný Kilian nekrácel a co je nejdůležitější, mně samotné, nešlo o život.

Trasu, po které Kilian chodil, si nazvala státní bezpečnost nepochopitelně „Kanál 54“. Pro ty, co nakouknou do mapy, uvádím, že od Vimperku šla cesta směrem na Lipku, překračovala Medvědí potok a u Michlovy Hutě se šplhala do sedla mezi Kamennou a Bukovcem. Z lesa se vynořila až u osady Nový Svět a pak následovala již uvedená Chalupská slat' a dále směr k Františkovu. Zde se musela překonat Teplá Vltava což se dělo v době sucha přebroděním, jinak se používal můstek, který sloužil potřebám místních horalů. „Kanál 54“ nebyl ani náhodou jedinou převaděčskou stezkou.

Františkov je také velice zajímavé šumavské místo. Zdejší osídlování začalo už ve 14. století díky Zlaté stezce pro obchodování se solí mezi našimi zeměmi a německými městy. V 17. století další rozvoj při těžbě dřeva, vzniku sklárny a těžení rašeliny. S novým majitelem se později sklárna změnila na papírnu a ta se pak za války změnila na zbrojní německou továrnu Messerschmidt. Ke konci války ji prý Němci rozšířovali i do podzemí. Těžkou práci zajišťovali zřejmě váleční zajatci. Poražení Němci na úplném konci války stavbu zaminovali a odstřelili. Na likvidaci se po nich podíleli i vzdušné síly spojenců a nakonec, samozřejmě i komunisté, kteří zde vše srovnali se zemí a zalesnili. Horor byl zde zakončen!

Kilianova nepolapitelnost skončila v květnu 1951, (některé prameny uvádějí 1950) kdy již státní bezpečnost měla přibližně zmapovanou jeho cestu z Bavorska k nám a naopak. Tehdy šli čtyři osoby, Kilian, Grabmüller - jeho pomocník, Rudolf Veselý, Bohumil Beneš - agenti a šli směrem z Bavorska. Při přecházení Teplé Vltavy byli zasypáni střelbou od zde ukrytých hlídek. Přechodový můstek lze ovládat jak na dlani ze zdejší vypínající se skály, pojmenované „Pivní hrncem“. Kilián byl postřelen, ale podařilo se mu hranici přeplazit zpět, tam byl objeven americkou hlídkou a odvezen do nemocnice. V nastalém zmatku

hledali tři zbývající pomoc u jistého Franze Possa, žijícího na úplné samotě v č.p. 102 na místě zvaném Torfstich-Planie v lokalitě Zlaté Studny. To se už nepodařilo, neboť celá samota byla střežena. Později byl Franz Poss odsouzen k 10 letům těžkého žaláře, jeho manželka zmizela neznámo kam, stejně tak jeho stará matka. Č.p. 102 bylo srovnáno se zemí.

Zbývající byli uštváni a pochyťáni. Grabmüller dostal 25 roků těžkého žaláře, Veselý doživotí a Beneš trest smrti. Pak už se nikdy u nás Kilian neobjevil. Dožil v Roehrnachu, kde je také pochován. Náhrobní žulová deska nese několik rodinných jmen, mezi nimi i Kilian Nowotny, datum úmrtí je uvedeno 12.3.1977. Názory, zda bylo jeho skutečným jménem Kilian nebo Hanz se také různí, jako král Šumavy to však vždy byl jen a jen Kilian.

Zlatá Studna je dnes důležitý turistický rozcestník. Louky a ticho se zde dokonale doplňují. Kdysi dávno to bývala sklářská vesnička i s vlastní školou a hostincem. V dobách největšího rozmachu, kdy lidem dávala obživu místní sklárna na výrobu dutého a tabulového skla tady žilo kolem 140 obyvatel. Vyráběly se zde i duté korálky - páteřky, pro modlitební růžence.

Jen několik desítek metrů od tragického dřevěného můstku přes Teplou Vltavu u Františkova byl v roce 2004 odhalen skromný památník králům Šumavy s nápisem v češtině a němčině „Touto cestou opouštěli svobodomyšlní občané svou vlast po únoru 1948. Věnováno Čechům a Němcům, kteří je s nasazením života převáděli.“

Jan Fafejťová - Praha

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně
Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!
V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!
Dvacet točených domácích i dovezených piv
Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!
Na vaši návštěvu
na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší
Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.
poblíž Queen St. W.
Toronto, Ontario M5V 2E2
Tel.: 416/204-9502
E-mail: towncrierpub@atef.ca
www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin & Redemption

136 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Kvalifikac MS

Dánsko - Česká republika 0:0

Čeští fotbalisté ještě nedali od skončení EURO 2012 ani gól, žádný však také ani neinkasovali. Se vstupem do kvalifikace mistrovství světa 2014 v Brazílii tak mohou být spokojeni. Stejně jako v generálce na Ukrajině, také v ostré premiéře v Dánsku uhráli na kodaňském Parken Stadionu bezbrankovou remízu. První bod ze hřiště jednoho z největších konkurentů ve skupině má na úvod svou cenu.

Litva - Slovensko 1:1

Slováci na úvod kvalifikace o postup na MS remizovali v Litvě 1:1. První branku vstřelila domácí Litva zásluhou Žaliukase. Hosté ještě stihli srovnat do přestávky díky Saparově přesné trefě. V průběhu druhého poločasu se Slovensko dostalo do oslabení díky přísnému vyloučení Pečovského. Tento moment hosty dost poznamenal a v početní nevýhodě nedokázali vsítit vítěznou branku.

Slovensko - Lichtenštejnsko 2:0

Žádná gólová kanonáda se nekonala. Slováci si moc dobře nevěděli rady s lichtenštejnskou obranou, pozornou tvrz překonali až v 36. minutě díky gólu Sapary. Ve druhém poločase přidali další branku, o tu se postaral Jakubko. Slovenští reprezentanti, kteří nepodali přesvědčivý výkon, nakonec slaví povinné vítězství 2:0. V tabulce kvalifikační skupiny G tak mají po dvou zápasech čtyři body.

Kanada-Panama 1:0 a 0:2

V kvalifikaci pro MS dokázali kanadští reprezentanti vstřelit vítěznou branku de Rosariem v závěru utkání. V odpověď byla Panama lepší a po výpadku světla a odstoupení de Rosaria nakonec zvítězila 2:0. Poslední zápasy této kvalifikační skupiny se hrají začátkem října.

Přátelsky: Česko-Finsko 0:1, hránov v Teplicích.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.satellite416.com

www.spravy.ca

Předchozí číslo v PDF

www.14.satellite1-416.com

www.14.zpravy.ca

www.14.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních Nového divadla v Torontu

www.divadlo.zpravy.ca

863 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Gambrinus liga

V nejvyšší české soutěži se držela Jihlava sedm kol bez prohry, ale v jihomoravském derby narazila v Brně, kde inkasovala pět branek. Magnetem sedmého kola byl souboj Plzně se Spartou, kdy Limberský nafilmoval faul a Sparta prohrála brankou z penalty. Druhý den majitel Sparty Křetínský předal předsedovi ČMFS Peltovi materiály o korupci v českém fotbalu, který se obrátil na policii. V 8. kole hrála Slavia na Julisce s Duklou 0:0. Pikantní byl souboj trenéra Petra Rady se svým synem Filipem. Podle otce prý o takových soubojích nehovoří.

6. kolo: Dukla-Plzeň 1:4, Boleslav-Jihlava 1:3, Sparta-Hradec 1:0, Liberec-Slavia 0:0, Ostrava-Olomouc 1:2, Příbram-Slovácko 0:1, Brno-Budějovice 3:1, Teplice-Jablonec 0:4.
7. kolo: Slavia-Teplice 2:0, Jihlava-Ostrava 3:2, Olomouc-Liberec 3:0, Hradec-Brno 2:0, Budějovice-Dukla 1:1, Slovácko-Boleslav 3:1, Plzeň-Sparta 1:0, Jablonec-Příbram 2:2.

8. kolo: Boleslav-Hradec 1:0, Teplice-Plzeň 1:1, Dukla-Slavia 0:0, Brno-Jihlava 5:1, Slovácko-Jablonec 0:1, Příbram-Budějovice 1:1, Liberec-Ostrava 2:2, Sparta-Olomouc se hrálo po uzávěrci.

Tabulka Gambrinus ligy

1. Jablonec	8	5	2	1	17:7	17
2. Plzeň	8	5	2	1	17:7	17
3. Sparta	7	5	1	1	13:6	16
4. Brno	8	4	1	3	14:16	13
5. Olomouc	7	3	3	1	10:5	12
6. Liberec	8	3	3	2	12:9	12
7. Slavia	8	2	5	1	13:7	11
8. Jihlava	8	2	5	1	14:15	11
9. Slovácko	8	3	1	4	9:12	10
10. Boleslav	8	3	1	4	8:12	10
11. Dukla	8	1	5	2	12:12	8
12. Hradec	8	1	4	3	7:10	7
13. Ostrava	8	1	3	4	11:16	6
14. Teplice	8	1	3	4	4:14	6
15. Příbram	8	0	5	3	6:12	5
16. Budějovice	8	1	2	5	8:15	5

Corgoň liga

8.kolo: Myjava-Prešov 2:0, Košice-Bystrica 1:0, Žilina-Nitra 1:1, Slovan-Ružomberok 2:1, Senica-Trenčín 1:1, Trnava-Zl.Moravce 0:5.
9. kolo: Nitra-Trnava 1:3, Prešov-Košice 0:0, Zl. Moravce-Slovan 3:1, Ružomberok-Senica 0:2, Trenčín-Myjava 3:2, Bystrica-Žilina 2:2.
10. kolo: Slovan-Nitra 5:2, Myjava-Košice 3:1, Senica-Zl.Moravce 3:0, Trnava-Bystrica 1:0, Žilina-Prešov 3:0, Trenčín-Ružomberok 0:0.

Tabulka Corgoň ligy

1. Slovan	10	6	2	2	17:12	20
2. Žilina	10	4	5	1	16:7	17
3. Trenčín	10	4	3	3	16:13	15
4. Moravce	10	4	2	4	15:13	14
5. Košice	10	4	2	4	11:13	14
6. Senica	10	4	1	5	13:11	13
7. Bystrica	10	3	4	3	9:8	13
8. Ružomberok	10	3	4	3	11:11	13
9. Nitra	10	3	3	4	14:18	12
10. Myjava	10	3	2	5	13:16	11
11. Prešov	10	3	2	5	7:11	11
12. Trnava	10	2	4	4	8:17	10

Evropská liga

Lyon - Sparta 2:1

Pět gólů jako před osmi lety sice na Stade de Gerland nedostali, jinak se však fotbalisté Sparty ujistili, že Lyon je pro ně až příliš horkou půdou. Olympique zvítězil v premiéře Evropské ligy 2:1 v duelu, který byl pro Pražany až příliš těžký. Poločas sice bez gólů přežili, po přestávce se však mnohem fotbalovější Lyon prosadil a dvěma trefami v rozpětí tří minut rozhodl. Gól střídajícího Krejčího už na tom nic nezměnil. Další zápas hraje Sparta 4. října doma s Bilbaem.

Plzeň - Coimbra 3:1

Během deseti minut druhé půle se povedl Plzni v úvodním duelu Evropské ligy s Coimbrou dokonalý obrát. Hlavičkami Horvátha a Ďuriše, dvou hráčů, kteří původně neměli v domácí sestavě vůbec figurovat, totiž napravila zpackanou první poločas, kdy měla sice proti Portugalcům navrch, ale po ojedinelém výpadu hostů přesto prohrávala.

Obrát to byl ovšem zasloužený, neboť Vrbův tým protivníka jasně přehrál a výhru korunovanou třetím gólem Rajtoral a výhru si zasloužil.

Přehled hráčů NHL, kteří si naši angažmá v Evropě

Česká extraliga: Jágr Dallas-Kladno, Plekanec Montreal-Kladno, Tlustý Carolina-Kladno, Židlický New Jersey-Kladno, Šmíd Edmonton-Liberec, Klesla Phoenix-Třinec, Hemský Edmonton-Pardubice, Kindl Detroit-

Pardubice, Sobotka St. Louis-Slavia, Červenka Calgary-Slavia, Polák St. Louis-Vítkovice, Pavelec Winnipeg-Liberec, Neuvirth Washington-Sparta, Kubina ???-Vítkovice, Martínek ???-České Budějovice, Ference Boston-České Budějovice, Kaberle Montreal-Kladno, Frolík Chicago-Chomutov.
Kontinentální hokejová liga: Jiří Hudler Calgary-Lev Praha, Voráček Philadelphia-Lev Praha, Višňovský NY Islanders Slovan Bratislava.

Slovensko: Tatar Detroit-Piešťany.

UNIGLOBE The Premiere Travel Group

Blanka

Diana

1221 Yonge Street (at Summerhill subway.)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800 Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: 9:00 AM - 1:00 PM

blanka@premieregroup.com MEMBER OF: IATA, IATA, IATA
dianab@premieregroup.com

Go, See, Experience

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:
denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Average Home Prices - July
in the Greater Toronto Area

Source: TREB